

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 661/2008

z dnia 8 lipca 2008 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2 i 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 2022/95 ⁽²⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i objętego kodami CN 3102 30 90 oraz 3102 40 90. W wyniku późniejszego dochodzenia, które wykazało absorpcję wymienionego cła, środki te zmieniono rozporządzeniem (WE) nr 663/98 ⁽³⁾. W następstwie wniosku o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia i przeglądu okresowego, na podstawie art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego, Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 658/2002 ⁽⁴⁾ ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 47,07 EUR za tonę na przywóz azotanu amonu objętego kodami CN 3102 30 90 i 3102 40 90 oraz pochodzącego z Rosji. Na koniec przeprowadzono przegląd okresowy dotyczący definicji produktu i nałożono rozporządzeniem (WE) nr 945/2005 ⁽⁵⁾ ostateczne cło antydumpingowe, wynoszące od 41,42 EUR za tonę do 47,07 EUR za tonę, na przywóz stałych nawozów pochodzących z Rosji, w których zawartość

azotanu amonu przekracza 80 % masy („AA”), objętych kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 oraz ex 3105 90 91.

- (2) W dniu 19 kwietnia 2007 r. Rada wprowadziła rozporządzeniem (WE) nr 442/2007 ⁽⁶⁾ ostateczne środki antydumpingowe na przywóz azotanu amonu (AA) pochodzącego z Ukrainy.

2. Wniosek o dokonanie przeglądów

- 2.1. Częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych obowiązujących względem AA pochodzącego z Rosji i produkowanego przez Open Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „Eurochem”, członka grupy przedsiębiorstw Eurochem
- (3) Dnia 30 sierpnia 2005 r. do Komisji wpłynął wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („przegląd okresowy”). Wniosek, którego zakres ograniczono do zbadania dumpingu, został złożony przez Open Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „Eurochem” („Eurochem”) – producenta eksportującego AA w Rosji.
- (4) Eurochem stwierdził, przedstawiając dowody *prima facie*, że okoliczności uległy zmianie, a w szczególności, że porównanie wartości normalnej ustalonej na podstawie jego własnych danych z cenami eksportowymi produktu objętego postępowaniem stosowanymi przy sprzedaży do Wspólnoty doprowadziłoby do obniżenia marginesu dumpingu znacznie poniżej poziomu obowiązujących środków. Z tego względu dalsze stosowanie środków na istniejącym poziomie, który został ustalony na podstawie wcześniej określonego marginesu szkody, nie jest już konieczne w celu zrównoważenia skutków dumpingu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 198 z 23.8.1995, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 93 z 26.3.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 102 z 18.4.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 160 z 23.6.2005, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 106 z 24.4.2007, s. 1.

- (5) Stwierdziwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istniały wystarczające przesłanki do wszczęcia przeglądu okresowego, w dniu 30 listopada 2005 r.⁽¹⁾ Komisja dokonała wszczęcia takiego przeglądu.

2.2. Przegląd wygaśnięcia środków antidumpingowych obowiązujących względem AA pochodzącego z Rosji

- (6) Po opublikowaniu zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu środków antidumpingowych⁽²⁾ Komisja otrzymała dnia 17 stycznia 2007 r. wniosek o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia.
- (7) Wniosek został złożony przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Nawozów (EFMA, wnioskodawca) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji wspólnotowej AA.
- (8) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu wspólnotowego. Jedna ze stron stwierdziła, że Komisja powinna wszcząć z urzędu równoległy przegląd okresowy dotyczący dumpingu oraz szkody w celu uwzględnienia zmian okoliczności spowodowanych rozszerzeniem UE, które nastąpiło w latach 2004 i 2007. Komisja wzywała, w drodze kilku zawiadomień⁽³⁾ opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zainteresowane strony do złożenia wniosku o przeprowadzenie przeglądu okresowego, o ile strony te przedstawią dowody na to, że środki byłyby zupełnie inne, gdyby określono je na podstawie informacji obejmujących nowe państwa członkowskie. Komisja nie otrzymała żadnych takich wniosków ani uzasadnionych dowodów. Należy podkreślić, że przy braku takich dowodów samo rozszerzenie nie stanowi wystarczającej podstawy do wszczęcia przeglądu. Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.
- (9) Stwierdziwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istniały wystarczające przesłanki do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, w dniu 14 kwietnia 2007 r.⁽⁴⁾ Komisja dokonała wszczęcia takiego przeglądu.

3. Strony zainteresowane dochodzeniami

- (10) Dochodzenie w ramach przeglądu okresowego ograniczone jest tylko do zbadania dumpingu w odniesieniu do Eurochemu. Komisja oficjalnie powiadomiła producenta eksportującego, przedstawicieli kraju wywozu oraz producentów wspólnotowych o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego.
- (11) W odniesieniu do dochodzenia prowadzonego w ramach przeglądu wygaśnięcia Komisja oficjalnie powiadomiła

producentów eksportujących, przedstawicieli kraju wywozu, importerów, producentów wspólnotowych oraz użytkowników i wnioskodawcę (EFMA) o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia.

3.1. Kontrole wyrwykowe producentów wspólnotowych

- (12) Ze względu na dużą liczbę producentów wspólnotowych (23) oraz importerów we Wspólnocie, w ramach przeglądu wygaśnięcia uznano za właściwe zbadanie, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrwykową, a w przypadku pozytywnej decyzji – wybranie próby, wezwano producentów i importerów wspólnotowych, na mocy art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, do zgłoszenia się w terminie 15 dni od wszczęcia dochodzenia i przedstawienia Komisji informacji, o które wystąpiono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (13) Po zbadaniu przedłożonych informacji i mając na uwadze, że 14 producentów wspólnotowych wyraziło gotowość do współpracy, podjęto decyzję o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej w odniesieniu do producentów wspólnotowych.

3.2. Kontrola wyrwykowa importerów wspólnotowych

- (14) Tylko jeden importer odpowiedział na zawiadomienie o wszczęciu postępowania i wyraził gotowość do współpracy. Jednakże nie dostarczył on żadnych informacji, o które wystąpiono, ponieważ zaprzestał przywozu azotanu amonu z Rosji w 2005 r.

4. Kwestionariusze i weryfikacja

- (15) W zakresie przeglądu okresowego przesłano kwestionariusz do Eurochemu, który współpracował i udzielił odpowiedzi na ten kwestionariusz.
- (16) W zakresie przeglądu wygaśnięcia przesłano kwestionariusze do wszystkich znanych producentów eksportujących w krajach, których dotyczy postępowanie, do powiązanych importerów, producentów wspólnotowych objętych próbą, użytkowników oraz wnioskodawcy.
- (17) W odniesieniu do przeglądu wygaśnięcia otrzymano odpowiedzi na kwestionariusz od:
- (18) Trzech rosyjskich producentów/dystrybutorów eksportujących. Były to następujące przedsiębiorstwa: Eurochem, Acron („Acron”) oraz JSC Minudiobreniya („Minudiobreniya”).

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 30.11.2005, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 167 z 19.7.2006, s. 17.

⁽³⁾ Dz.U. C 91 z 15.4.2004, s. 2 i Dz.U. C 297 z 7.12.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 81 z 14.4.2007, s. 2.

- (19) Czterech objętych próbą producentów wspólnotowych:
- Grande Paroisse Société Anonyme (Paryż, Francja),
  - Terra Nitrogen Limited (Stockton-on-Tees, Zjednoczone Królestwo),
  - Yara (Belgia, Niemcy, Francja, Włochy, Niderlandy oraz Zjednoczone Królestwo),
  - Zakłady Azotowe Puławy (Polska).

(20) Spośród 55 potencjalnych importerów azotanu amonu we Wspólnocie, z którymi nawiązano kontakt, tylko 3 przedsiębiorstwa udzieliły odpowiedzi i wskazały, że nie dokonywały przywozu produktu objętego postępowaniem w okresie badanym.

(21) Uwagi na piśmie otrzymano od Komitetu Rolniczych Organizacji Zawodowych w UE (COPA)/Głównego Komitetu Spółdzielczości Rolniczej w UE (COGECA), od Krajowego Związku Rolników w Anglii i Walii oraz od Federacji Szwedzkich Rolników.

(22) W obu dochodzeniach zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w odpowiednich zawiadomieniach o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

(23) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do swojej analizy, oraz przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) Producenci eksportujący w Rosji

Eurochem i jego dwa powiązane przedsiębiorstwa ⁽¹⁾:

- OJSC Azot („NAK Azot”), Nowomoskowsk, Rosja, oraz
- OJSC Nevinnomyssky Azot („Nevinka Azot”), Niewinnomyssk, Rosja.

Acron i jego trzy powiązane przedsiębiorstwa:

- Open Joint Stock Company (OJSC) Dorogobuzh,
- JSC Kubanagranova,
- ZAO Rostagranova.

Minudiobreniya

- b) Producenci wspólnotowi objęci próbą
- Grande Paroisse Société Anonyme (Paryż, Francja),
  - Terra Nitrogen Limited (Stockton-on-Tees, Zjednoczone Królestwo),
  - Yara Société Anonyme (wizyty w biurach w Brukseli, Belgia; w Paryżu, Francja oraz w Sluiskil, Niderlandy),

— Zakłady Azotowe Puławy (Polska).

c) Powiązany importer

Eurochem GmbH – Zug (Szwajcaria)

d) Niepowiązani importerzy we Wspólnocie

Nie przeprowadzono wizyt weryfikacyjnych, ponieważ żaden importer AA z kraju, którego dotyczy postępowanie, nie udzielił odpowiedzi na kwestionariusz.

5. Okresy objęte dochodzeniem przeglądownym

(24) Okres objęty dochodzeniem w ramach częściowego przeglądu okresowego na mocy art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, dotyczącego przywozu od Eurochemu, objął okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2005 r. („okres objęty dochodzeniem w ramach przeglądu okresowego” – „ODPO”).

(25) Okres objęty dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia objął okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. („okres objęty dochodzeniem w ramach przeglądu wygaśnięcia” lub „ODPW”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2003 r. do końca ODPW („okres badany”).

6. Ujawnienie informacji i możliwość przedstawienia uwag

(26) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić zmianę środków antidumpingowych wprowadzonych względem Eurochemu oraz utrzymanie ostatecznego cła antidumpingowego nałożonego na AA pochodzący z Rosji. Zainteresowanym stronom wyznaczono także okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji. Uwagi zainteresowanych stron rozważono i uwzględniono tam gdzie stosowne.

⁽¹⁾ Wyłącznie w odniesieniu do przeglądu okresowego.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (27) Produkt objęty wymienionymi przeglądami to ten sam produkt, który określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 945/2005, tzn. stałe nawozy z zawartością azotanu amonu przekraczającą 80 % masy, objęte kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91 oraz pochodzące z Rosji.

2. Produkt podobny

- (28) Podobnie jak w poprzednich dochodzeniach, ustalono, iż AA wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Rosji oraz AA wywożony do Wspólnoty z Rosji mają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania. Do celów niniejszych dochodzeń produkty te uznaje się zatem za produkty podobne, w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (29) Azotan amonu produkowany przez przemysł wspólnotowy jest produktem podobnym pod względem właściwości fizycznych i technicznych do azotanu amonu wywożonego z Rosji do Wspólnoty.

C. CZĘŚCIOWY PRZEGLĄD OKRESOWY: DUMPING

1. Część ogólna

- (30) Ze względu na fakt, iż wszystkie produkty sprzedane przez Eurochem do Wspólnoty w ODPO zostały wyprodukowane tylko przez jednego powiązanego producenta – NAK Azot – badanie dotyczące wartości normalnej i ceny eksportowej zostało przeprowadzone jedynie w odniesieniu do tego producenta. Wynikający ewentualny margines dumpingu i cło, mające zastosowanie względem przywożonych produktów wytworzonych przez NAK Azot, powinny również być stosowane wobec powiązanego przedsiębiorstwa – Nevinka Azot.

2. Wartość normalna

- (31) Tylko jeden rodzaj produktu był wywożony do Wspólnoty, dlatego też wartość normalna została ustalona w odniesieniu do tego rodzaju produktu. Zbadano, czy dokonano wystarczającej sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Krajowe ceny sprzedaży każdej transakcji zostały porównane z całkowitymi kosztami produkcji.
- (32) W tym względzie należy zauważyć, że koszty energii, takie jak elektryczność i gaz, składają się na znaczącą część całkowitego kosztu wytwarzania oraz istotną część całkowitego kosztu produkcji. W celu przeprowadzenia badania zwykłego obrotu handlowego zbadano

również, czy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem były w odpowiedni sposób ujęte w dokumentacji zainteresowanych stron.

- (33) Dochodzenie nie wykazało elementów wskazujących na brak uzasadnionego uwzględnienia kosztów energii elektrycznej w rejestrach. W tym kontekście zaznacza się m.in., że ceny płacone przez Eurochem za energię elektryczną w ODPO nie odbiegały od międzynarodowych cen rynkowych, jeżeli porówna się je do cen stosowanych w takich krajach, jak Kanada lub Norwegia. Nie można było jednak stwierdzić tego samego w odniesieniu do cen gazu.

- (34) W zakresie dostaw gazu ustalono na podstawie danych opublikowanych w uznanych na szczeblu międzynarodowym źródłach specjalizujących się w rynkach energii, że cena płacona przez Eurochem wynosiła ok. jednej piątej ceny eksportowej gazu ziemnego z Rosji. Ponadto wszystkie dostępne dane wskazują, że krajowe ceny gazu w Rosji są cenami regulowanymi, o wiele niższymi od cen rynkowych płaconych za gaz ziemny przez odbiorców w takich krajach, jak USA, Kanada, Japonia i UE. Wymienione cztery rynki reprezentują 46 % ogólnoświatowej konsumpcji gazu, a dominujący poziom ceny krajowej występujący na tych czterech rynkach wydaje się odzwierciedlać w sposób uzasadniony koszty. Wskazane rynki gazu mogą zatem być uważane za reprezentatywne w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dostępne dane sugerują także, że krajowe ceny sprzedaży gazu rosyjskiego nie pokrywają nawet kosztów dostawcy gazu – Gazpromu.

- (35) W związku z powyższym uznano, że ceny gazu płacone przez NAK Azot w okresie objętym dochodzeniem nie mogą być wykorzystane do celów obliczenia kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem, zgodnie z pierwszym zdaniem art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W związku z powyższym, jak przewidziano w art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, koszty NAK Azot, w tym przypadku ponoszone za dostawy gazu, musiały zostać dostosowane, by odzwierciedlić koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu podobnego w ODPO. Zważywszy, że zakres obecnego przeglądu został ograniczony do zbadania poziomu dumpingu stosowanego przez Eurochem, nie można było dokonać dostosowania na podstawie wolnych od zniekształceń cen płaconych przez innych producentów lub eksporterów w Rosji, ponieważ takie dane nie były dostępne. W związku z powyższym uznano za stosowne dokonanie dostosowania, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, na podstawie informacji pochodzących z innych reprezentatywnych rynków. W tym przypadku cena dostosowana wyznaczona została na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej z pominięciem kosztów transportu („dostosowana cena Waidhaus”).

- (36) W związku z powyższym koszty produkcji, o których poinformował NAK Azot, zostały ponownie obliczone w celu uwzględnienia dostosowanych cen gazu. W oparciu o ponownie obliczony koszt produkcji cała krajowa sprzedaż produktów bezpośrednio porównywalnych z jedynym rodzajem produktu wywożonym przez dane przedsiębiorstwo okazała się nierentowna, a więc nie była dokonana w zwykłym obrocie handlowym. Z tego względu konieczne było skonstruowanie wartości normalnej. Dokonano tego na podstawie kosztów wytwarzania rodzaju produktu wywożonego do Wspólnoty, po dostosowaniu kosztu gazu, o którym mowa powyżej, i dodaniu uzasadnionych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („koszty SG&A”) oraz kwoty zysku, zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (37) Koszty SG&A oraz kwota zysku nie mogły zostać ustalone na podstawie formuły wprowadzającej art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ponieważ NAK Azot nie dokonywał reprezentatywnej sprzedaży krajowej produktu objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. Artykuł 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego nie mógł zostać zastosowany, ponieważ istnieje tylko jeden inny producent objęty dochodzeniem (Nevinka Azot). Również art. 2 ust. 6 lit. b) nie mógł zostać zastosowany, ponieważ koszty wytwarzania ponoszone przez przedsiębiorstwo NAK Azot w odniesieniu do produktów należących do tej samej ogólnej grupy towarów również musiałyby zostać dostosowane poprzez uwzględnienie kosztów gazu z powodów wskazanych powyżej. W związku z tym koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (38) Zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego koszty SG&A ustalono w oparciu o racjonalną metodę. Na rynku Ameryki Północnej odnotowano znaczące wielkości sprzedaży krajowej i wysoki poziom konkurencji zarówno wśród krajowych, jak i zagranicznych przedsiębiorstw. W tym względzie uwzględniono ogólnie dostępne informacje na temat dużych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów sztucznych. Ustalono, że najodpowiedniejsze do celów dochodzenia będą odpowiednie dane pochodzące od producentów z Ameryki Północnej (USA i Kanady), ze względu na ogólną dostępność pełnych i wiarygodnych publicznych danych finansowych dotyczących spółek notowanych na giełdzie i pochodzących z tej części świata. W związku z powyższym koszty SG&A i zysk zostały obliczone na podstawie średniej ważonej kosztów SG&A i zysków trzech północnoamerykańskich producentów – należących do największych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów azotowych – w odniesieniu do ich krajowej sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów (nawozów azotowych). Wskazani trzej producenci zostali uznani za reprezentatywnych dla sektora nawozów azotowych (średnio ponad 80 % obrotów w danym sektorze przedsiębiorstw/gospodarczym), a ich kwoty kosztów SG&A i zysku za reprezentatywne dla tego samo rodzaju kwot zwykle odnotowywanych przez przedsiębiorstwa prowadzące rentowną działalność w tym sektorze.
- (39) Odsetek kosztów SG&A wyniósł 6,9 %. Obliczona średnia marża zysku wynosiła 9,1 %. Należy zauważyć, że ustalona w ten sposób kwota zysku nie przekraczała kwoty osiągniętej przez rosyjskich producentów w odniesieniu do ich krajowej sprzedaży tej samej ogólnej grupy produktów.

3. Cena eksportowa

- (40) Ustalono, że sprzedaż do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem, dokonywana przez Eurochem w ODPO, odbywała się na podstawie umowy z dwoma powiązаныmi przedsiębiorstwami handlowymi: przedsiębiorstwem Eurochem Trading z siedzibą w Szwajcarii oraz przedsiębiorstwem Cumberland z siedzibą na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych. To drugie przedsiębiorstwo zakończyło prowadzenie działalności na początku 2005 r.
- (41) Z tego względu cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, czyli na podstawie ceny eksportowej faktycznie zapłaconej lub należnej za produkt sprzedawany na wywóz z kraju wywozu do Wspólnoty.

4. Porównanie

- (42) Wartość normalną i cenę eksportową porównywano na podstawie ceny *ex-works*, na poziomie NAK Azot. Przewidziano należne dostosowania uwzględniające różnice, które mają wpływ na ceny i porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w kosztach transportu, przeładunku, załadunku oraz kosztach dodatkowych, pakowania, kredytu i prowizji, tam gdzie ma to zastosowanie i zostało poparte potwierdzonymi dowodami. W tym względzie, biorąc pod uwagę fakt, że sprzedaż dokonywana jest za pośrednictwem wyżej wymienionych powiązanych przedsiębiorstw handlowych, które uznano za spełniające funkcje podobne do agentów pracujących na zasadzie prowizji, cena eksportowa została dostosowana dla każdego z tych przedsiębiorstw handlowych, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. Wobec braku współpracy ze strony importerów wspólnotowych dostosowanie to wprowadzono na poziomie 1,5 %, ponieważ odpowiada on poziomowi prowizji płaconych niezależnym agentom zaangażowanym w handel produktem objętym pierwotnym dochodzeniem.

5. Margines dumpingu

- (43) Zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu został ustalony na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.
- (44) Ustalony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty przed ocleniem, wynosi 28,3 %.

6. Trwały charakter zmian okoliczności

- (45) Zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zbadano również, czy zmianę okoliczności w odniesieniu do dumpingu można uznać w sposób uzasadniony za trwałą.
- (46) W tym względzie należy zaznaczyć, że w pierwotnym dochodzeniu wartość normalna została ustalona na podstawie cen sprzedaży przynoszącej zysk na rynku krajowym USA, ponieważ Rosja nie była wówczas krajem o gospodarce rynkowej. W kontekście obecnego dochodzenia przeglądowego Rosja uznawana jest za kraj o gospodarce rynkowej, w związku z czym wartość normalna została ustalona na podstawie kosztów produkcji Eurochemu, które zostały w miarę potrzeby dostosowane. Nic nie wskazywało na to, że wartość normalna ustalona podczas obecnego przeglądu nie może być uznana za trwałą.
- (47) Porównując wartości normalne i ceny eksportowe określone między poprzednim i obecnym dochodzeniem, ustalono, biorąc pod uwagę porównywalne rodzaje produktu, że wartość normalna znacznie wzrosła, lecz średnia cena eksportowa zwiększyła się jeszcze bardziej, prowadząc do mniejszego poziomu dumpingu. Jeżeli chodzi o ceny eksportowe stosowane na innych rynkach, ustalono, że na ogół odpowiadają one cenom eksportowym dla Wspólnoty. Nie znaleziono dowodów na to, że sprzedaż eksportowa nie byłaby nadal dokonywana po cenach dumpingowych, mimo że poziom dumpingu byłby niższy niż w pierwotnym dochodzeniu.
- (48) Na tej podstawie stwierdza się, że zmiana okoliczności w odniesieniu do pierwotnego dochodzenia w zakresie dumpingu (określonego obecnie na podstawie porównania wartości normalnej Eurochemu z jego cenami eksportowymi) może być uważana w sposób uzasadniony za trwałą.
- (49) Zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego kwota cła antydumpingowego nie powinna przekraczać ustalonego marginesu dumpingu, ale powinna być niższa od tego marginesu, o ile mniejsze cło jest wystarczające, by usunąć szkodę wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu. Ponieważ obowiązujące cła dla Rosji zostały obliczone na podstawie marginesu szkody, a także ze względu na to, że margines dumpingu ustalony w trakcie obecnego dochodzenia jest niższy od obliczonego poprzednio marginesu szkody, cło powinno zostać dostosowane do marginesu dumpingu ustalonego w obecnym dochodzeniu, a mianowicie do poziomu wynoszącego 28,3 %.

7. Wniosek

- (50) W świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do dumpingu i trwałego charakteru zmiany okoliczności, indywidualne stawki cła antydumpingowego nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem w odniesieniu do Eurochemu powinny zostać zmienione, aby odzwierciedlić nowy ustalony margines dumpingu.
- (51) Ponieważ ustalony poziom dumpingu jest niższy od marginesu szkody określonego w poprzednim dochodzeniu, stawka cła powinna zostać ustalona na poziomie dumpingu.
- (52) Ponieważ w pierwotnym dochodzeniu cło zostało nałożone w formie określonej kwoty za tonę, powinno ono zostać nałożone w takiej samej formie w wyniku obecnego dochodzenia. W związku z powyższym stawka cła wynosi 32,82 EUR/tonę. Cło powinno być stosowane, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 945/2005, proporcjonalnie do zawartości AA oraz innych substancji śladowych i składników odżywczych w przypadku wieloskładnikowych nawozów azotanowo-amonowych o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy.
- (53) Pomimo że stawka ta została ustalona na podstawie danych pochodzących z NAK Azot, jak wskazano powyżej, będzie ona stosowana wobec całej sprzedaży Eurochemu, bez względu na to, w jakiej powiązanej fabryce dany produkt został wytworzony.

D. PRZEGLĄD WYGAŚNIĘCIA

D.1. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (54) Z uwagi na spójność w pierwszej kolejności zbadano, czy w chwili obecnej występuje dumping i czy wygaśnięcie środków prowadziłoby do kontynuacji dumpingu.

1. Przywóz dumpingowy w ODPW

1.1. Uwaga wstępna

- (55) Jak wskazano powyżej, trzech producentów eksportujących (Eurochem, Acron i Minudiobreniya) współpracowało w dochodzeniu.

1.2. Wartość normalna

- (56) Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa mogła być uznana za dokonaną w zwykłym obrocie handlowym, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu zbadano koszt produkcji produktu wytworzonego i sprzedanego przez współpracujących producentów eksportujących na rynku krajowym.

- (57) Głównym surowcem wykorzystywanym w procesie produkcyjnym produktu objętego postępowaniem jest gaz, który stanowi znaczący odsetek kosztów produkcji. Zbadano zatem, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, czy koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem zostały w sposób uzasadniony odzwierciedlone w zapisach księgowych stron, których dotyczy postępowanie.
- (58) Zgodnie z danymi opublikowanymi w uznanych międzynarodowych źródłach specjalizujących się w rynkach energetycznych ustalono, że ceny płacone przez rosyjskich producentów, na podstawie regulacji rządowych, były wyjątkowo niskie. Wynosiły one przykładowo jedną czwartą ceny eksportowej gazu ziemnego wywożonego z Rosji i były znacznie niższe od cen gazu płaconych przez producentów wspólnotowych.
- (59) Ponieważ ceny gazu nie były odpowiednio odzwierciedlone w zapisach księgowych współpracujących producentów, konieczne było ich odpowiednie dostosowanie. Wobec braku wystarczająco reprezentatywnych i wolnych od zniekształceń cen gazu, odnoszących się do rosyjskiego rynku krajowego, uznano za stosowne dokonanie dostosowania, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, na podstawie informacji pochodzących z innych reprezentatywnych rynków. W związku z powyższym cena dostosowana została ustalona na podstawie średniej ceny gazu rosyjskiego sprzedawanego na wywóz na granicy niemiecko-czeskiej z pominięciem kosztów transportu i z uwzględnieniem kosztów dystrybucji lokalnej („dostosowana cena Waidhaus”). Waidhaus uważany jest za główny punkt sprzedaży gazu rosyjskiego do UE i za największy rynek zbytu gazu rosyjskiego. Może być zatem uznany za rynek reprezentatywny.
- (60) W odniesieniu do dostosowanej ceny Waidhaus rosyjscy eksporterzy wysunęli szereg argumentów.
- (61) Po pierwsze, stwierdzono, że jakiegokolwiek dostosowanie cen gazu płaconych na rynku krajowym byłoby nieuzasadnione, ponieważ zapisy księgowe przedsiębiorstw w pełni odzwierciedlają koszty związane z działalnością produkcyjną i ze sprzedażą produktu podobnego w kraju pochodzenia. Na poparcie tego wniosku dostarczono analizę, przeprowadzoną przez niezależną firmę konsultingową, w której wskazano, że ceny za gaz płacone przez rosyjskich eksporterów w pełni odzwierciedlają koszt produkcji i sprzedaży gazu poniesiony przez dostawcę gazu. Należy jednak podkreślić, że zgodnie z wymienioną analizą koszt gazu oraz koszt dostawy gazu na rzecz rosyjskich producentów AA, które wykorzystano do celów porównania, były kosztami szacowanymi, a nie kosztami rzeczywistymi poniesionymi podczas ODPW. Nie jest również jasne, czy ustalone na takiej podstawie koszty były kosztami pełnymi, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, tzn. kosztami obejmującymi koszty wytworzenia i całkowite koszty SG&A związane z produkcją i sprzedażą gazu. Ponadto zauważono, że informacje na temat kosztów dostawcy gazu nie mogły zostać zweryfikowane w ramach niniejszego postępowania, a dostępne informacje nie wskazują, że krajowe ceny sprzedaży rosyjskiego gazu pokrywały koszty dostawcy gazu – Gazpromu – podczas całego ODPW.
- (62) Stwierdzono, że zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego sam fakt, iż cena gazu stosowana przez dostawcę gazu względem klientów pokrywa koszty, nie stanowi kryterium będącego podstawą do ustalenia, czy koszty produkcji produktu podobnego, zaksięgowane w rachunkach przedsiębiorstwa, odzwierciedlają w sposób uzasadniony koszty związane z produkcją i sprzedażą produktu objętego dochodzeniem. Z powodów wskazanych powyżej (dane opublikowane w uznanych międzynarodowych źródłach specjalizujących się w rynkach energetycznych oraz porównanie cen gazu w Rosji z cenami wywożonego gazu rosyjskiego) uznano, że opisywana sytuacja nie miała miejsca. Po drugie, rosyjscy producenci AA nie odnieśli się do oczywistej znaczącej różnicy między ceną gazu płaconą na rosyjskim rynku krajowym i ceną eksportową gazu ziemnego wywożonego z Rosji, z jednej strony, a ceną płaconą przez producentów wspólnotowych, z drugiej strony. Nie ustosunkowali się również do faktu, że ceny gazu ziemnego na rynku krajowym były w Rosji regulowane i nie mogły być uznane za odzwierciedlające w uzasadniony sposób cenę normalnie płaconą na rynkach wolnych od zniekształceń. W związku z powyższym – nawet jeżeli cena za gaz płacona przez producenta AA pokrywała koszt jednostkowy produkcji i sprzedaży gazu ponoszony przez jego dostawcę, argumenty te nie mają znaczenia, ponieważ cena rynkowa gazu nie jest koniecznie bezpośrednio powiązana z kosztami produkcji i sprzedaży gazu i – jak wskazano powyżej – cena, po której przedsiębiorstwa rosyjskie kupowały gaz w ODPW, była wciąż regulowana przez państwo i znajdowała się znacznie poniżej poziomu cen na rynkach nieregulowanych (cena płacona za gaz w Rosji podczas ODPW wynosiła około jednej czwartej ceny eksportowej). Z tego względu wniosek musiał zostać odrzucony.
- (63) Stwierdzono ponadto, że poprzez dokonanie dostosowania ze względu na gaz zastosowano *de facto* metodykę, która nie jest przewidziana w rozporządzeniu podstawowym, w celu określenia wartości normalnej. W związku z powyższym, zastępując krajowe koszty gazu kosztami obliczonymi na podstawie dostosowanej ceny Waidhaus, oraz w związku z faktem, że koszty te stanowią większą część kosztów całkowitych produktu podobnego, a zatem również skonstruowanej wartości normalnej, wartość ta byłaby *de facto* określona na podstawie danych pochodzących z trzeciego „reprezentatywnego” rynku. W tym zakresie stwierdzono jednak, że w przypadku krajów o gospodarce rynkowej rozporządzenie podstawowe przewiduje tylko następujące metody określania wartości normalnej: (i) na podstawie ceny krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym lub alternatywnie, w przypadku gdy sprzedaży nie dokonuje się w zwykłym obrocie handlowym; (ii) na podstawie kosztów produkcji w kraju pochodzenia (uwzględniając uzasadnione koszty SG&A i zysk); lub (iii) na podstawie reprezentatywnych cen eksportowych produktu podobnego wywożonego do odpowiedniego kraju trzeciego. Rosyjscy eksporterzy stwierdzili, że w związku z powyższym wartości normalnej nie należy określać na podstawie danych z rynku reprezentatywnego kraju trzeciego.

- (64) W tym względzie należy, po pierwsze, zauważyć, iż wartość normalna została ustalona zgodnie z metodami opisanymi w art. 2 ust. 1–6 rozporządzenia podstawowego. Jednakże aby ustalić, czy sprzedaż na rynku krajowym miała miejsce w zwykłym obrocie handlowym ze względu na cenę, tj. czy przynosiła zysk, należy najpierw ustalić, czy koszty producenta AA były uzasadnioną podstawą w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Dopiero po wiarygodnym ustaleniu kosztów można określić, która metodyka ustalania wartości normalnej powinna być zastosowana. Nie jest zatem właściwe twierdzenie, że określając wiarygodne koszty zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, zastosowano nową metodykę określenia wartości normalnej. W związku z tym argumenty producentów rosyjskich w tym zakresie musiały zostać odrzucone.
- (65) Dodatkowo stwierdzono, że nawet jeżeli należałoby dokonać dostosowania do kosztów gazu ziemnego na rynku krajowym, cena Waidhaus za rosyjski gaz ziemny nie była wiarygodną podstawą takiego dostosowania, ponieważ jest ona ustalana w odniesieniu do długoterminowych kontraktów, w ramach których formuła cenowa jest powiązana z cenami produktów naftowych, a zatem nie dotyczy kosztów produkcji i dostaw gazu do Eurochemu z Rosji. Argumentowano również, że cena Waidhaus za rosyjski gaz nie jest wiarygodna, ponieważ za nią wpływ niemiecka polityka wysokich i prawdopodobnie mało konkurencyjnych cen, która jest obecnie przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez niemieckie władze ds. przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję.
- (66) Po pierwsze, należy zauważyć, że jednym z głównych kryteriów wyboru podstawy do ustalenia cen gazu jest to, że właściwie odzwierciedla ona cenę normalnie płaconą na rynkach wolnych od zniekształceń. Niezaprzeczalnie warunek ten jest spełniony w przypadku cen Waidhaus. Ponadto zdecydowanie największe ilości gazu z Rosji są przywożone przez Waidhaus, który jest zatem właściwą podstawą obliczenia dostosowania. Na tej podstawie Waidhaus został uznany za reprezentatywny rynek i uzasadnioną podstawę określenia kosztów gazu w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Po drugie, sam fakt, że cena jest określana przez koszty, nie ma znaczenia, o ile w sposób uzasadniony odzwierciedla ona cenę zazwyczaj płaconą na rynkach wolnych od zniekształceń. W odniesieniu do cen gazu przywożonego przez Waidhaus nic nie wskazuje na interwencję państwa w kształtowanie cen, a zatem spełniony jest warunek, o którym mowa powyżej. Wreszcie, w zakresie argumentu dotyczącego niekonkurencyjnej polityki cenowej w Niemczech należy odnotować, że dochodzenie Bundeskartellamt wciąż trwa i nie wyciągnięto jeszcze żadnych wniosków. Poza tym wymienione dochodzenie dotyczy cen, po których główni niemieccy dystrybutorzy gazu sprzedają gaz na niemieckim rynku krajowym, a nie cen, po których kupują gaz przywożony z Rosji. W przeciwieństwie do tego, co stwierdzono, wskazane dwie ceny nie są
- konieczne powiązane, ponieważ interesy gospodarcze dystrybutorów gazu i ich klientów są zupełnie odmienne. Dlatego też można uznać, że dystrybutorzy dążą do utrzymania ceny odsprzedaży na jak najwyższym poziomie, podczas gdy w ich interesie gospodarczym leży utrzymanie ceny zakupu na najniższym możliwym poziomie w celu maksymalizacji zysku. Argument, że niemieccy urzędnicy nie są motywowani do negocjowania niskich cen za rosyjski gaz przywożony przez Waidhaus, stanowi wyłącznie domniemanie, które nie ma faktycznej podstawy. Wskutek tego powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (67) Stwierdzono również, że w przypadku wprowadzenia dostosowania do kosztów gazu ziemnego na rynku krajowym należało tego dokonać na podstawie nieregulowanych cen gazu dostępnych w Rosji. Po pierwsze, fakt, że Komisja mogła wybrać inną podstawę, nie oznacza, że wybór Waidhaus był nieuzasadniony. Głównym kryterium takiego wyboru podstawy obliczenia ceny gazu jest to, że właściwie odzwierciedla ona cenę normalnie płaconą na rynku wolnym od zniekształceń. Niezaprzeczalnie warunek ten jest spełniony w przypadku cen Waidhaus. Po drugie, fakt, że ilość gazu sprzedawanego po nieregulowanych cenach na rynku krajowym była niewielka w ODPW (mniej niż 2 %) i że ceny te były znacząco bliższe regulowanej cenie na rynku krajowym niż swobodnie określonej cenie eksportowej, wyraźnie sugeruje, że te nieregulowane ceny były zniekształcone przez dominujące ceny regulowane. Z tego powodu nie można było wykorzystać nieregulowanych cen krajowych.
- (68) Ponadto wskazano, że krajowe i regulowane przez państwo ceny za gaz ziemny w Rosji wciąż rosną. W związku z tym cena na rynku krajowym nie może być uznana za niekonkurencyjną lub nadmiernie niską. W tym kontekście odnotowano, że rząd rosyjski przyjął dekret⁽¹⁾ ustanawiający program państwowy, który doprowadzi do wielokrotnego wzrostu cen gazu w Rosji sprzedawanego użytkownikom przemysłowym w okresie do 2011 r.
- (69) Argument ten nie znajduje jednak poparcia, gdyż właściwą normą wyboru reprezentatywnego rynku nie jest to, czy ceny jako takie zapewniają zysk lub czy rosną, lecz czy ceny właściwie odzwierciedlają cenę zazwyczaj płaconą na rynku wolnym od zniekształceń. Nie stwierdzono takiej sytuacji, nawet jeżeli ceny regulowane przez państwo wciąż rosną. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

(¹) Rozporządzenie Rządu Federacji Rosyjskiej nr 333 z dnia 28 maja 2007 r.

- (70) Zaproponowano następnie wykorzystanie rosyjskiej ceny eksportowej stosowanej wobec rynków krajów sąsiadujących jako alternatywnej podstawy dokonania dostosowania, jednakże nie przedstawiono żadnych dalszych informacji lub faktów na temat takich rynków. Uznano, że rosyjskie ceny eksportowe gazu sprzedawanego państwom bałtyckim, w odniesieniu do których istniały pewne informacje na temat cen, były niewystarczająco reprezentatywne z powodu względnie niewielkiego wywozu do tych krajów. Ponadto konieczne dane dotyczące transportu i kosztów dystrybucji nie były dostępne, a w związku z tym nie można było w żadnym przypadku ustalić wiarygodnych cen dla państw bałtyckich. W związku z powyższym wymienione ceny nie mogły zostać zastosowane jako podstawa dostosowania.
- (71) Wskazano również, że w przypadku zastosowania ceny eksportowej Waidhaus należało od niej odliczyć rosyjskie cło eksportowe należne od każdego wywozu, ponieważ było ono opłacane na poziomie krajowym.
- (72) Istotnie cena rynkowa w punkcie sprzedaży Waidhaus, które zostało uznane za reprezentatywny rynek w rozumieniu art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, jest ceną uwzględniającą podatki wywozowe, a nie ceną przed nałożeniem podatków. Z perspektywy kupującego to cena, którą musi zapłacić w Waidhaus, jest istotna i pod tym względem nie ma znaczenia, jaki procent ceny stanowi podatek wywozowy, a jaki procent płaci się dostawcy gazu. Dostawca, z drugiej strony, zawsze będzie dążył do maksymalizacji ceny, a zatem będzie żądał najwyższej ceny, jaką klienci są w stanie zapłacić. Zważywszy że cena ta jest zawsze znacznie wyższa od kosztów produkcji i umożliwia tym samym dostawcy gazu osiągnięcie bardzo dużych zysków, jego polityka cenowa zależy od ceny, którą jego klienci są skłonni zapłacić, a nie od wysokości podatku wywozowego. Stwierdza się zatem, że to cena zawierająca podatek wywozowy, a nie cena przed uiszczeniem podatku, jest ceną ukształtowaną przez rynek wolny od zakłóceń. W konsekwencji odrzucono argumenty w tym zakresie.
- (73) W tym kontekście zauważono również, że marża dystrybutorów lokalnych nie powinna być wliczana do ceny eksportowej Waidhaus, ponieważ zyski dystrybutorów są już objęte ceną Waidhaus. Stwierdzono, że lokalni dystrybutorzy w Rosji to spółki zależne, będące w pełni własnością dostawcy gazu i w związku z tym dodanie zysku tych dystrybutorów stanowi podwójne naliczanie. Zauważono także, że należy uwzględnić naturalną przewagę komparatywną Rosji. Wskazano następnie, że z uwagi na ogólną dostępność gazu w Rosji, w przeciwieństwie do Wspólnoty, rosyjskie ceny krajowe są naturalnie niższe od cen gazu wywożonego, a fakt ten powinien zostać uwzględniony podczas określania dostosowania cen gazu płaconych na rynku krajowym. Ponadto argumentowano, iż jedna ze stron w celu dostawy gazu ziemnego z głównych wysokociśnieniowych rurociągów do zakładów produkcyjnych nie korzystała podczas ODPW z lokalnego systemu niskociśnieniowych rurociągów należących do lokalnych dystrybutorów. Dlatego też dostosowania ceny gazu nie powinny obejmować regionalnych cen za transport.
- (74) Po pierwsze, należy zauważyć, że marża lokalnych dystrybutorów obejmuje nie tylko marżę zysku wymienionych przedsiębiorstw, lecz również różnicę kosztów między zakupem a odsprzedażą gazu ziemnego.
- (75) Po drugie, argument ten nie mógł być już sprawdzony w wystarczającym stopniu. Wynika to z faktu, iż dostawca gazu w Rosji i jego filie nie były przedmiotem obecnego dochodzenia, a w związku z tym brakowało informacji na temat jego organizacji i struktury kosztów. Należy również zauważyć, że w tym zakresie sytuacja w Rosji, między innymi z powodu bliskich związków między dostawcą gazu i rządem rosyjskim, jest niewystarczająco przejrzysta, aby zapewnić wystarczający dostęp do niezbędnych dowodów.
- (76) Ponadto rosyjscy eksporterzy nie byli w stanie przedłożyć żadnych dalszych informacji lub dowodów, które wskazałyby, czy i w jakim stopniu koszty dystrybucji były zawarte w cenie Waidhaus. Jednakże zważywszy że klienci na rynku wewnętrznym kupowali gaz od lokalnych dostawców, należało przyjąć, że musieli oni ponosić lokalne koszty dystrybucji, przynajmniej za usługi sprzedaży, które nie były jako takie uwzględnione w niedostosowanej cenie Waidhaus.
- (77) W tym względzie należy odnotować, że jeżeli dostosowania ceny gazu nie obejmowałyby kosztów transportu, wpływ na obliczenia marginesu dumpingu byłby znaczący, jednakże ustalony margines dumpingu wciąż byłby istotny i nie zmieniłoby to wniosków płynących z przeglądu wygaśnięcia. Argument ten został zatem odrzucony. Niemniej jednak, jeżeli producenci rosyjscy dostarczą wystarczające i dające się zweryfikować dowody umożliwiające obniżenie marginesu dumpingu, Komisja może w tym zakresie rozważyć otwarcie przeglądu okresowego.
- (78) W odniesieniu do argumentu dotyczącego przewagi komparatywnej w zakresie dostępności gazu ziemnego w Rosji, należy zaznaczyć, iż podstawowym kryterium wyboru cen Waidhaus jako podstawy ustalenia cen gazu było to, że odzwierciedlają one w sposób uzasadniony cenę zazwyczaj płaconą na rynkach wolnych od zniekształceń. Warunki rynkowe dominujące na rynku krajowym nie mają znaczenia w tym kontekście. Dlatego też argument ten musiał zostać odrzucony.

(79) Koszty SG&A oraz kwota zysku nie mogły zostać ustalone na podstawie formuły wprowadzającej art. 2 ust. 6 lub art. 2 ust. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ żaden ze współpracujących eksporterów nie dokonał reprezentatywnej krajowej sprzedaży produktu objętego postępowaniem w zwykłym obrocie handlowym. Również art. 2 ust. 6 lit. b) nie mógł zostać zastosowany, ponieważ ponoszone przez producentów eksportujących koszty wytwarzania produktów należących do tej samej grupy towarów także musiałyby zostać dostosowane poprzez uwzględnienie kosztów gazu z powodów wskazanych w motywie 58 i 59 powyżej. W związku z tym koszty SG&A oraz kwota zysku zostały ustalone na podstawie art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego koszty SG&A ustalono w oparciu o racjonalną metodę. Na rynku Ameryki Północnej odnotowano znaczące wielkości sprzedaży krajowej i wysoki poziom konkurencji zarówno wśród krajowych, jak i zagranicznych przedsiębiorstw. W tym względzie uwzględniono ogólnie dostępne informacje na temat dużych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów sztucznych. Ustalono, że najodpowiedniejsze do celów dochodzenia będą odpowiednie dane pochodzące od producentów z Ameryki Północnej (USA i Kanady), ze względu na ogólną dostępność pełnych i wiarygodnych publicznych danych finansowych dotyczących spółek notowanych na giełdzie i pochodzących z tej części świata. W związku z powyższym koszty SG&A i zysk zostały obliczone na podstawie średniej ważonej kosztów SG&A i zysków trzech północnoamerykańskich producentów – należących do największych przedsiębiorstw działających w sektorze nawozów azotowych – w odniesieniu do ich krajowej sprzedaży tej samej ogólnej kategorii produktów (nawozów azotowych). Uznano, że wyżej wymienieni trzej producenci są reprezentatywni dla sektora nawozów azotowych, w związku z czym ich koszty SG&A i zyski są reprezentatywne dla przedsiębiorstw prowadzących rentowną działalność w tym segmencie rynku. Należy podkreślić, że ustalona w ten sposób kwota nie przekraczała kosztów SG&A i zysku odnotowanych przez rosyjskie przedsiębiorstwa współpracujące.

1.3. Cena eksportowa

- (80) W każdym przypadku, gdy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów we Wspólnocie, cena eksportowa była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.
- (81) W przypadku gdy sprzedaż odbywała się za pośrednictwem powiązanego importera, cena eksportowa była konstruowana na podstawie cen odsprzedaży stosowanych przez tego powiązanego importera wobec niezależnych klientów. Dokonano dostosowania z tytułu wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, a także uzasadnionej marży zysku, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Porównanie

- (82) Wartość normalną i ceny eksportowe porównano na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić rzetelne porównanie, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, prowizji, pakowania i kosztów kredytu, o ile były one stosowne i prawidłowo udokumentowane.

1.5. Margines dumpingu

- (83) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego margines dumpingu ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową.
- (84) Dochodzenie wykazało, że w ODPW miał miejsce dumping. Porównanie średnich ważonych cen eksportowych ze średnią ważoną wartością normalną wykazało margines dumpingu wynoszący 74 % dla Eurochemu, ponad 54 % dla Acronu i ponad 92 % dla Minudiobreniya.

2. Zmiany wielkości przywozu w przypadku uchylenia środków

- (85) Przywóz z Rosji zmniejszył się z ok. 785 000 ton w 2003 r. do ok. 155 891 ton w ODPW. Jego udział w rynku jest wciąż znaczący (ok. 2 %). Spadek ten był spowodowany obowiązującym poziomem ceł oraz przystąpieniem do Wspólnoty 10 nowych państw członkowskich w 2004 r. i dwóch kolejnych państw w 2007 r., które przed przystąpieniem dokonywały przywozu z Rosji bez ceł antydumpingowych.

2.1. Zachowanie eksporterów w przeszłości

- (86) Należy przypomnieć, że rosyjscy eksporterzy dwukrotnie próbowali w niezgodny z prawem sposób zwiększyć wywóz do Wspólnoty. W 1998 r. rozporządzeniem (WE) nr 663/98 podniesiono cła do ich obecnego poziomu (47 EUR/tonę, lub ok. 40 % obecnej rosyjskiej ceny eksportowej), ponieważ stwierdzono, że eksporterzy dokonali absorpcji (tj. ceny eksportowe uległy zmniejszeniu, a tym samym wzrósł dumping).
- (87) W czerwcu 2005 r. rozporządzeniem (WE) nr 945/2005 rozszerzono cła na inne gatunki AA wywożone z Rosji, które, chociaż zgłaszano je jako „nawozy wieloskładnikowe”, były głównie azotanem amonu. Sytuacje te wskazują, że rosyjscy eksporterzy systematycznie próbują zwiększyć wielkość wywozu AA do Wspólnoty po cenach dumpingowych.

(88) Należy również podkreślić, że podczas ODPW około 50 % wywozu do Wspólnoty, dokonanego przez rosyjskich producentów współpracujących, zostało skierowane do Bułgarii i Rumunii (które do dnia 1 stycznia 2007 r. nie były objęte cłami antydumpingowymi). Fakt, że wywóz do tych krajów przed rozszerzeniem odbywał się po cenach dumpingowych, wskazuje, że jeżeli środki zostałyby uchylone, prawdopodobnie miałyby miejsce dumping.

2.2. Polityka cenowa eksporterów rosyjskich względem sprzedaży do krajów trzecich

(89) Dochodzenie wykazało, że eksporterzy rosyjscy stosują dumping podczas sprzedaży do krajów trzecich. Ceny eksportowe wobec wymienionych rynków są najwyższe na takim samym poziomie jak ceny eksportowe stosowane wobec Wspólnoty.

(90) Ponadto przywóz AA z Rosji podlega znaczącym środkom antydumpingowym w Australii i w USA. Opisana sytuacja wskazuje na strukturalną skłonność do praktyk dumpingowych oraz prawdopodobieństwo, że w przypadku zniesienia środków wywóz do Wspólnoty odbywałby się po cenach dumpingowych.

2.3. Wolne moce produkcyjne i ich prawdopodobne wykorzystanie przez eksporterów

(91) Podczas ODPW wolne moce produkcyjne znanych rosyjskich eksporterów oszacowano na ok. 1,7–2,3 mln ton. Wielkość ta odpowiada prawie jednej czwartej łącznej konsumpcji AA we Wspólnocie. W toku dochodzenia nie wskazano żadnych czynników, które w krótkim terminie uniemożliwiłyby uruchomienie tych mocy. Prawdopodobne wykorzystanie wolnych mocy produkcyjnych zostało poddane analizie.

(92) Po pierwsze, stwierdzono, że niektóre z największych światowych rynków eksportowych AA są chronione przed przywozem z Rosji. W szczególności przywóz AA z Rosji podlega znaczącym środkom antydumpingowym w Australii i w USA, a także kategorię zakazom w Chinach. Dlatego też uznano, iż wskazane wolne moce najprawdopodobniej nie zostałyby wchłonięte przez wymienione rynki.

(93) Rosyjscy eksporterzy stwierdzili, że konsumpcja w krajach WNP stale rośnie od 2005 r. i przewiduje się jej dalszy wzrost w nadchodzących latach oraz że rosyjska produkcja AA będzie nastawiona przede wszystkim na zaspokojenie popytu na tych rynkach. Argumenty te nie zostały jednak odpowiednio poparte dającymi się zweryfikować dowodami. Poza tym były one niepełne, ponieważ nie uwzględniały istnienia produkcji AA w innych krajach WNP, która mogłaby

z powodzeniem konkurować z rosyjską sprzedażą na tych rynkach. W każdym razie, domniemane zmiany konsumpcji w WNP, zgodnie z danymi statystycznymi IFA⁽¹⁾, nie miałyby wpływu w krótkim i średnim okresie na dostępność znaczących wolnych mocy produkcyjnych. Wreszcie, zważywszy na obecny poziom cen we Wspólnocie, który zgodnie z danymi przedstawionymi przez przedsiębiorstwa współpracujące jest znacznie wyższy od poziomu cen w Rosji i na rynkach WNP, rosyjskie przedsiębiorstwa będą miały prawdopodobnie motywację do wykorzystania wolnych mocy raczej w celu wywozu do Wspólnoty niż w celu sprzedaży na rynku krajowym lub do WNP.

(94) Nie dokonano żadnych ustaleń dotyczących prawdopodobieństwa sprzedaży na rynki innych krajów trzecich, które wchłonęłyby wyżej wymienione wolne moce. W toku dochodzenia przeanalizowano, na podstawie informacji przekazanych przez strony współpracujące, rynki innych krajów trzecich i ustalono, że biorąc pod uwagę konsumpcję, źródła AA i poziomy cen, nie mogłyby one wchłonąć dodatkowego rosyjskiego wywozu w takim stopniu, by wolne moce dostępne dla zwiększenia wywozu do Wspólnoty stałyby się mało znaczące.

(95) Potwierdzono, że Wspólnota jest najważniejszym światowym rynkiem AA, a także że jej bliskość geograficzna względem Rosji ułatwia kwestie logistyczne oraz że rosyjscy eksporterzy dysponują na terenie Wspólnoty dobrze zorganizowanymi kanałami dystrybucji.

(96) Podsumowując, ustalono, że w przypadku uchylenia obecnych środków rosyjscy eksporterzy najprawdopodobniej skierowałyby do Wspólnoty znaczące wielkości dodatkowego wywozu, wynikające z wykorzystania wolnych mocy produkcyjnych.

2.4. Czynniki zachęcające do przekierowania sprzedaży na rynek Wspólnoty

(97) Wyżej wymieniona różnica w poziomach cen między Wspólnotą a rynkami krajów trzecich wskazuje, że przekierowanie wywozu z krajów trzecich do Wspólnoty byłoby korzystniejsze dla rosyjskich eksporterów. Jest to zatem kolejny powód do zwiększenia wielkości wywozu.

2.5. Wnioski

(98) Stwierdza się zatem, że zważywszy na względne poziomy cen, wolne moce produkcyjne oraz czynniki odnotowane powyżej, występuje prawdopodobieństwo: (i) dumpingu; oraz (ii) znacznego zwiększenia wielkości wywozonych do Wspólnoty w przypadku uchylenia obowiązujących środków antydumpingowych.

⁽¹⁾ Międzynarodowe Stowarzyszenie Przemysłu Nawozowego (International Fertiliser Industry Association).

D.2. PRAWDOPODOBIEŃSTWO KONTYNUACJI LUB
PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

**1. Definicja produkcji wspólnotowej i przemysłu
wspólnotowego**

(99) W obrębie Wspólnoty podobny produkt jest wytwarzany przez dwudziestu trzech producentów, których udział stanowi łączną produkcję wspólnotową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(100) Jedenastu producentów wspólnotowych współpracowało w ramach przedmiotowego dochodzenia:

— Achema A.B. (Jonavos, Litwa),

— Zakłady Azotowe Anwil S.A., (Włocławek, Polska),

— BASF A.G. (Ludwigshafen, Niemcy),

— DSM Agro B.V. (Sittard, Niderlandy),

— Fertiberia S.A. (Madryt, Hiszpania),

— Grande Paroisse S.A. (Paryż, Francja),

— Kemira Growhow Oyj (siedziba w Helsinkach, Finlandia, produkcja w Zjednoczonym Królestwie i Belgii),

— Terra Nitrogen Limited (Stockton-on-Tees, Zjednoczone Królestwo),

— Yara SA (siedziba w Brukseli, Belgia; produkcja w Niderlandach, we Francji, w Niemczech, w Zjednoczonym Królestwie oraz we Włoszech),

— Zakłady Azotowe Puławy S.A. (Puławy, Polska),

— Neochim PLC, (Dimitrovgrad, Bułgaria).

(101) Ponieważ produkcja tych jedenastu producentów wspólnotowych stanowiła powyżej 75 % łącznej produkcji wspólnotowej w ODPW, uznano, że ich produkcja stanowi znaczną część łącznej produkcji wspólnotowej produktu podobnego. Z tego względu zostaną oni uznani za przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą oni zwani dalej „przemysłem wspólnotowym”.

(102) Jak wskazano powyżej, dokonano doboru próby składającej się z czterech przedsiębiorstw. Wszyscy objęci próbą producenci wspólnotowi współpracowali i odesłali odpowiedzi na kwestionariusze w wyznaczonym terminie. Ponadto pozostali współpracujący producenci dostarczyli pewne ogólne dane w celu analizy szkody.

2. Sytuacja na rynku wspólnotowym

2.1. Konsumpcja na rynku wspólnotowym

(103) Rzeczywista konsumpcja we Wspólnocie została ustalona na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym, wielkości sprzedaży innych producentów wspólnotowych na rynku wspólnotowym oraz danych Eurostatu dotyczących łącznego przywozu do UE. Mając na uwadze rozszerzenia Unii Europejskiej w 2004 i 2007 r., w celu zachowania przejrzystości i spójności analizy wszystkie wskaźniki szkody zostały ustalone na podstawie rynku UE-27 w całym badanym okresie.

(104) W okresie od 2003 do 2006 r. konsumpcja wspólnotowa spadła o 16 %, by w ODPW częściowo zbliżyć się do poprzedniego poziomu. W sumie zauważalny jest trend spadkowy, który odzwierciedla 10 % spadek w okresie między 2003 r. i ODPW.

Tabela 1

	2003	2004	2005	2006	ODPW
Łączna konsumpcja WE w tonach	8 296 644	7 834 089	7 861 796	6 983 467	7 463 863
Wskaźnik łącznej konsumpcji WE (2003 = 100)	100	94	95	84	90

2.2. Zmiany wielkości, udziału w rynku i cen przywozu z Rosji

(105) Zmiany wielkości, udziału w rynku i średnich cen przywozu z Rosji zostały przedstawione poniżej. Wskazane ilości i trendy cenowe są oparte na danych Eurostatu.

Tabela 2

	2003	2004	2005	2006	ODPW
Wielkość przywozu (w tonach)	785 045	616 394	328 972	217 540	155 891
Udział w rynku	9,5 %	7,9 %	4,2 %	3,1 %	2,1 %
Ceny przywozu (EUR/tona)	73	99	122	123	124
Indeks (ceny) (2003 = 100)	100	136	167	168	170

- (106) Wielkość przywozu z Rosji w sposób ciągły zmniejszała się w badanym okresie. Jego udział w rynku spadł z 9,5 % w 2003 r. do 2,1 % w ODPW. Ceny wzrosły z 73 EUR do 124 EUR za tonę w badanym okresie. Zmiany te odzwierciedlają ogólny trend wzrostowy zauważalny na rynku światowym, ale nie wzrost cen głównego surowca: gazu.
- (107) Porównanie wykazało, że przywóz z Rosji prowadził do podcięcia cen przemysłu wspólnotowego o ponad 30 % lub co najmniej 60 EUR za tonę, nie uwzględniając obowiązującego cła antydumpingowego. Nawet po dodaniu do rosyjskich cen eksportowych cła antydumpingowego pozostaje podcięcie cenowe o ponad 7 % lub co najmniej 13 EUR za tonę.

2.3. Wielkość i udział w rynku przywozu z innych krajów

- (108) Wielkość przywozu z innych krajów trzecich podczas okresu badanego jest przedstawiona w poniższej tabeli. Wskazane ilości i trendy cenowe są także oparte na danych Eurostatu.

Tabela 3

	2003	2004	2005	2006	ODPW
Wielkość przywozu z Ukrainy (w tonach)	132 091	65 201	76 867	43 270	32 421
Udział w rynku	1,6 %	0,8 %	1,0 %	0,6 %	0,4 %
Ceny przywozu z Ukrainy (w EUR/tona)	83	114	123	139	136
Wielkość przywozu z Gruzji (tony)	100 025	132 457	153 844	85 870	121 590
Udział w rynku	1,2 %	1,7 %	2,0 %	1,2 %	1,6 %
Ceny przywozu z Gruzji (EUR/tona)	113	137	164	177	176
Wielkość przywozu ze wszystkich innych krajów (tony)	262 909	74 654	65 965	124 451	158 524
Udział w rynku	3,2 %	1,0 %	0,8 %	1,8 %	2,1 %
Ceny przywozu ze wszystkich innych krajów (EUR/tona)	133	152	190	169	164

- (109) W okresie między 2003 r. i ODPW Gruzja zwiększyła wielkość wywozu, podczas gdy Ukraina i inne kraje trzecie zmniejszyły ją w badanym okresie. Należy zauważyć, że przywóz z Ukrainy podlega cłu antydumpingowemu w wysokości od 29,26 EUR do 33,25 EUR za tonę, które zostało przedłużone rozporządzeniem (WE) nr 442/2007. W tym zakresie należy także zauważyć, że ceny importowe ze wszystkich krajów trzecich utrzymywały się na wyższym poziomie niż ceny przywozu z Rosji w badanym okresie.

3. Sytuacja gospodarcza przemysłu wspólnotowego

- (110) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki gospodarcze, które wywierają wpływ na przemysł wspólnotowy.

3.1. Uwagi wstępne

- (111) Niektórzy ze współpracujących producentów wspólnotowych używali produktu podobnego do dalszego przetwarzania. Powstałe w ten sposób produkty nie konkurują na rynku z produktem podobnym.

- (112) W ramach tego rodzaju wewnętrznego przenoszenia azotanu amonu na użytek własny produkty nie są wprowadzane na rynek, a zatem nie stanowią bezpośredniej konkurencji dla przywozu produktu objętego postępowaniem. Wobec tego zbadano, czy i w jakim zakresie dalsze wykorzystanie produkcji przemysłu wspólnotowego produktu podobnego powinno zostać uwzględnione w analizie. Dochodzenie wykazało, że produkcja na użytek własny stanowi znaczącą część produkcji przemysłu wspólnotowego, tj. do 25 % całości produkcji w badanym okresie. Ilości, o których mowa, były pomijane lub – w odpowiednich przypadkach i jak wskazano poniżej – omawiane oddzielnie w celu analizy odpowiednich wskaźników szkody.

- (113) W przypadkach odwoływania się do kontroli wyrywkowej, zgodnie z ustanowioną praktyką, pewne wskaźniki szkody (produkcja, moce produkcyjne, sprzedaż, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie i wydajność) są analizowane w odniesieniu do całego przemysłu wspólnotowego („PW” w załączonych tabelach), podczas gdy te wskaźniki szkody, które odnoszą się do wyników poszczególnych przedsiębiorstw, tzn. ceny, zapasy, koszty produkcji, rentowność, wynagrodzenia, inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskania kapitału, są badane na podstawie informacji gromadzonych na poziomie objętych próbą producentów wspólnotowych („PP” w załączonych tabelach).

3.2. Dane odnoszące się do przemysłu wspólnotowego jako całości

a) Produkcja

- (114) Wielkość ogólnej produkcji przemysłu wspólnotowego, włącznie z produkcją wykorzystywaną na użytek własny, pozostawała w okresie od 2003 do 2005 r. na stabilnym poziomie około 8,4 mln ton. W 2006 r. obniżyła się ona do około 7,7 mln ton, po czym ponownie wzrosła w ODPW do swojego poziomu z 2003 r. W przypadku produkcji wykorzystywanej na użytek własny jej poziom obniżył się w okresie od 2003 do 2006 r., by ponownie wzrosnąć w ODPW. Wzrost w ODPW związany był głównie z faktem, iż jeden z podmiotów przeprowadził w tym okresie restrukturyzację w celu zwiększenia konsumpcji własnej. W przypadku produkcji przeznaczonej na sprzedaż zmniejszyła się ona o 5 % między 2003 r. a ODPW.

Tabela 4

	2003	2004	2005	2006	ODPW
PW Produkcja (w tonach, włącznie z produkcją wykorzystywaną na użytek własny)	8 395 678	8 228 283	8 407 904	7 648 770	8 444 436
<i>Indeks (2003 = 100)</i>	100	98	100	91	101
Z czego produkcja PW wykorzystywana na użytek własny	1 758 139	1 686 280	1 638 705	1 526 039	2 122 099
<i>Indeks (2003 = 100)</i>	100	96	93	87	121
Z czego produkcja PW na sprzedaż	6 637 539	6 542 003	6 769 200	6 122 731	6 322 337
<i>Indeks (2003 = 100)</i>	100	99	102	92	95

Źródło: Informacja uzyskana od skarżących, z odpowiedzi na kwestionariusz dotyczący kontroli wyrывkowej i ze zweryfikowanych odpowiedzi na kwestionariusze.

b) Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (115) W okresie od 2003 do 2006 r. poziom mocy produkcyjnych wykazał trend spadkowy. Poziom ten wzrósł w ODPW, gdy jeden z producentów wspólnotowych zrestrukturyzował swoje zakłady służące produkcji na użytek własny. Jak już wskazano w dochodzeniu pierwotnym, wykorzystanie mocy produkcyjnych w przypadku takiego rodzaju produkcji i przemysłu może wiązać się z wytwarzaniem innych produktów przy użyciu tych samych urządzeń produkcyjnych, a co za tym idzie, jest mniej znaczącym wskaźnikiem szkody.

Tabela 5

	2003	2004	2005	2006	ODPW
PW Moce produkcyjne (w tonach)	12 624 286	12 460 988	12 459 886	12 366 776	12 826 621
PW Wykorzystanie mocy produkcyjnych	67 %	66 %	67 %	62 %	66 %

c) Wielkość sprzedaży

- (116) Wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym spadła o 8 % między 2003 r. a ODPW. Zmiany te pokrywają się z ogólnym trendem zmniejszania się konsumpcji na rynku wspólnotowym.

Tabela 6

	2003	2004	2005	2006	ODPW
PW Wielkość sprzedaży w WE (w tonach)	5 752 934	5 566 383	5 708 591	4 917 321	5 300 075
<i>Indeks (2003 = 100)</i>	100	97	99	85	92

d) Udział w rynku

- (117) Udział w rynku przemysłu wspólnotowego wzrósł w okresie od 2003 do 2005 r. o 3,3 punktu procentowego, po czym zmniejszył się o 1,6 punktu procentowego w ODPW. W sumie nastąpił wzrost o 1,7 punktu procentowego.

Tabela 7

	2003	2004	2005	2006	ODPW
Udział PW w rynku	69,3 %	71,1 %	72,6 %	70,4 %	71,0 %
Indeks (2003 = 100)	100	102	105	102	102

e) Wzrost

- (118) Ponieważ spadek sprzedaży był nieco niższy niż spadek poziomu konsumpcji, przemysł wspólnotowy zwiększył swój udział w rynku.

f) Zatrudnienie

- (119) Między rokiem 2003 a ODPW poziom zatrudnienia w przemyśle wspólnotowym zmniejszył się o 8 %, bardziej więc niż poziom produkcji. Odzwierciedla to starania podejmowane przez przemysł w celu stałej poprawy wydajności i konkurencyjności.

Tabela 8

	2003	2004	2005	2006	ODPW
PW Zatrudnienie – dotyczy produktu objętego postępowaniem	2 449	2 403	2 369	2 256	2 262
Indeks (2003 = 100)	100	98	97	92	92

g) Wydajność

- (120) Wydajność roczna w przeliczeniu na jednego pracownika zatrudnionego w przemyśle wspólnotowym wzrosła o 9 % między 2003 r. a ODPW, wskazując korzystny połączony wpływ ograniczonego zatrudnienia oraz wzrostu produkcji przemysłu wspólnotowego.

Tabela 9

	2003	2004	2005	2006	ODPW
PW Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	3 428	3 425	3 549	3 391	3 734
Indeks (2003 = 100)	100	100	104	99	109

h) Wielkość marginesu dumpingu

- (121) Przywóz z Rosji był dokonywany po rażąco dumpingowych cenach. Jego wielkość wyniosła około 2 % udziału w rynku, co w przypadku powszechnie używanych produktów, takich jak azotan amonu, może mieć znaczący wpływ na całość przemysłu wspólnotowego. Niemniej wydaje się, że wpływ ten został w omawianym przypadku w znacznym stopniu zneutralizowany poprzez zastosowane środki.

3.3. Dane odnoszące się do producentów wspólnotowych objętych próbą

a) Ceny sprzedaży i czynniki wpływające na ceny krajowe

- (122) Średnia cena sprzedaży netto objętych próbą producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego znacznie wzrosła między 2003 r. i ODPW, odzwierciedlając dominujące korzystne warunki na rynku międzynarodowym w odniesieniu do AA w tym samym okresie, jak i nacisk na wzrost jego cen sprzedaży związany z wyższymi kosztami produkcji (w szczególności ceną gazu).

Tabela 10

	2003	2004	2005	2006	ODPW
Cena jednostkowa stosowana przez PP na rynku WE (EUR/tona)	125	139	160	177	178
<i>Indeks (2003 = 100)</i>	100	111	129	142	143
Wielkość sprzedaży PP do krajów trzecich (w tonach)	287 696	338 001	314 876	324 795	385 287
<i>Indeks (2003 = 100)</i>	100	117	109	113	134

b) Zapasy

- (123) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego objętych próbą producentów zwiększył się ponaddwukrotnie między 2003 r. i ODPW. W kontekście zmniejszającej się konsumpcji może to odzwierciedlać wzrastające trudności w sprzedaży.

Tabela 11

	2003	2004	2005	2006	ODPW
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego PP (w tonach)	136 769	105 162	174 197	281 922	281 656
<i>Indeks (2003 = 100)</i>	100	77	127	206	206

c) Wynagrodzenia

- (124) Jak przedstawiono w poniższej tabeli, średnie wynagrodzenie na pracownika między 2003 r. i ODPW wzrosło o 13 %. Ze względu na stopę inflacji oraz zmniejszenie ogólnego zatrudnienia wzrost płac uznano za umiarkowany.

Tabela 12

	2003	2004	2005	2006	ODPW
PP – Roczny koszt pracy w przeliczeniu na pracownika (w tysiącach EUR)	49,9	50,3	53,3	56,6	56,6
<i>Indeks (2003 = 100)</i>	100	101	107	113	113

d) Inwestycje

- (125) W badanym okresie roczne inwestycje w produkt podobny dokonane przez czterech producentów objętych próbą kształtowały się dodatnio, tj. wzrosły o 121 %, chociaż widoczne były pewne wahania. Inwestycje związane były głównie z modernizacją maszyn i urządzeń. Wskazuje to na wysiłki podejmowane przez przemysł wspólnotowy w celu stałej poprawy wydajności i konkurencyjności.

Tabela 13

	2003	2004	2005	2006	ODPW
PP – Inwestycje netto (w tysiącach EUR)	20 016	23 142	44 719	38 258	44 305
Indeks (2003 = 100)	100	116	223	191	221

e) Rentowność sprzedaży i zwrot z zaangażowanego kapitału

- (126) Ogólnie rentowność wynosiła około 8 %. Jest to poziom, który powinien być osiągnięty przy braku wyrządzającego szkodę dumpingu. Dowodzi to, że zastosowane środki odniosły pozytywny skutek. Niemniej gorsze wyniki obserwowane w 2006 r. i w ODPW wskazują na pewną niestabilność sytuacji. Zwrot z zaangażowanego kapitału (ROCE), wyrażony jako zysk w ujęciu procentowym wartości księgowej netto aktywów (po amortyzacji), był zasadniczo zgodny z opisanym trendem w całym badanym okresie.

Tabela 14

	2003	2004	2005	2006	ODPW
PP – Rentowność sprzedaży niepowiązanym klientom w WE (% ceny sprzedaży netto)	5,8 %	8,9 %	9,6 %	5,0 %	7,2 %
Indeks (2003 = 100)	100	152	163	86	123
PP – ROCE (zysk w % wartości księgowej netto inwestycji)	11,5 %	21,5 %	25,8 %	13,0 %	19,5 %
Indeks (2003 = 100)	100	187	224	113	169

f) Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskania kapitału

- (127) Po pewnych wahaniami i osiągnięciu wyjątkowo niskiego poziomu w 2006 r., w badanym okresie przepływy pieniężne obniżyły się o 6 %. Należy zauważyć, że rentowność sprzedaży netto także osiągnęła najniższy od 2006 r. poziom, a następnie nieznacznie wzrosła w ODPW.

Tabela 15

	2003	2004	2005	2006	ODPW
PP – Przepływy pieniężne (w tysiącach EUR)	65 390	77 896	77 326	26 434	61 528
Indeks (2003 = 100)	100	119	118	40	94

(128) W dochodzeniu nie wykazano żadnych trudności napotkanych przez objętych próbą producentów wspólnotowych w pozyskiwaniu kapitału. W tym zakresie należy zauważyć, że ponieważ wiele z tych przedsiębiorstw stanowi część dużych grup, ich działalność jest finansowana w ramach grupy, do której należą, poprzez systemy łączenia środków pieniężnych lub wewnątrzgrupowe pożyczki udzielane przez spółkę matkę.

3.4. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu wspólnotowego

(129) Między 2003 r. i ODPW wskaźniki szkody, poza pewnymi szczegółami, poprawiły się. Zwiększył się udział w rynku, choć nie w sposób znaczący i nie z powodu sprzedaży (której poziom się obniżył), ale z powodu nieproporcjonalnego zmniejszenia się konsumpcji. Wzrosła jednostkowa cena sprzedaży, mniej jednak niż można się było spodziewać, biorąc pod uwagę ogólny kontekst wysokich cen nawozów, i głównie z powodu wzrostu kosztów produkcji. Mimo spadku konsumpcji produkcja nie zmniejszyła się, chociaż w rzeczywistości nie wynikało to z lepszej pozycji na rynku przemysłu wspólnotowego, ale raczej ze wzrostu produkcji wykorzystywanej na użytek własny, co, jak się wydaje, odzwierciedla obronną reakcję na zmniejszony popyt. Także rentowność ogólnie się poprawiła, wykazując jednak pewną niestabilność w 2006 r. i w ODPW.

(130) Przepływy pieniężne w pewnym stopniu odzwierciedlają tendencje zauważalne w kształtowaniu się zysków. Wzrost wynagrodzeń był umiarkowany, a przemysł wspólnotowy nadal dokonywał inwestycji. Wzrosła wydajność, co odzwierciedla wysiłki podejmowane przez przemysł wspólnotowy w celu zrationalizowania działań i poprawienia ich poprzez inwestycje.

(131) Wnioskodawca twierdził ponadto, że w przypadku przemysłu nawozowego zwrot ze sprzedaży nie jest odpowiednim wskaźnikiem szkody w odniesieniu do zysków oraz że zwrot z zaangażowanego kapitału i/lub zwrot z inwestycji są bardziej odpowiednimi jakościowymi wskaźnikami dla takiej oceny. Wnioskodawca twierdził ponadto, że jeżeli weźmie się pod uwagę te ostatnie wskaźniki, przemysł wspólnotowy poniósł szkodę.

(132) Biorąc pod uwagę specyfikę przemysłu nawozowego (m.in. jego kapitałochłonność) oraz charakterystykę rynku nawozów (duża zmienność cen surowców i cen gotowego produktu), nie ulega wątpliwości, że sam zwrot ze sprzedaży może nie być najbardziej odpowiednim wskaźnikiem jeżeli chodzi o rentowność i że powinien on być uzupełniony innymi wskaźnikami, takimi jak zwrot z zaangażowanego kapitału i zwrot z inwestycji. Wnioskodawca nie przedłożył jednak żadnych dowodów wykazujących, iż w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy byłby w stanie osiągnąć rentowność na wymaganym poziomie. Wnioskodawca nie wykazał także, jaka marża zysku mogłaby zostać osiągnięta przez przemysł wspólnotowy, gdyby nie miał miejsca

przywóz dumpingowy, co powinien był zrobić zgodnie z wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-210/95⁽¹⁾. Jego pkt 60 potwierdza, że „... marża zysku, jaką Rada powinna zastosować podczas obliczania ceny docelowej usuwającej przedmiotową szkodę, musi być ograniczona do marży zysku, której w normalnych warunkach konkurencji i w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy mógłby racjonalnie oczekiwać”. Z tego względu wniosek został odrzucony. Zakres usunięcia szkody obserwowany w omawianym okresie wynikał w znacznym stopniu z obowiązywania środków. Środki te, poprzez podniesienie cen odsprzedaży we Wspólnocie, zapobiegły wzrostowi wielkości wywozu po bardzo niskich cenach, pozwalając tym samym przemysłowi wspólnotowemu osiągnąć wyżej wspomnianą poprawę.

4. Prawdopodobieństwo utrzymania się/ponownego wystąpienia szkody

4.1. Wstęp

(133) W tym kontekście zbadano dwa podstawowe wskaźniki: (i) prawdopodobna wielkość wywozu oraz ceny stosowane przez producentów z krajów, których dotyczy postępowanie; oraz (ii) prawdopodobny wpływ na przemysł wspólnotowy planowanej wielkości wywozu oraz cen stosowanych przez producentów objętych postępowaniem.

4.2. Prawdopodobna wielkość wywozu oraz ceny stosowane przez producentów z krajów, których dotyczy postępowanie

(134) Producenci rosyjscy dysponują wolnymi mocami produkcyjnymi o wielkości około 2 mln ton, co stanowi około 25 % rynku wspólnotowego. Taka bezpośrednio dostępna nadwyżka mocy produkcyjnych oznacza, że producenci rosyjscy mają możliwość zwiększenia produkcji bieżącej w krótkim okresie, a co za tym idzie, również wywozu AA.

(135) Ponadto biorąc pod uwagę, że popyt na rynku rosyjskim od wielu lat utrzymuje się na stałym i relatywnie niskim poziomie, producenci rosyjscy w znacznej mierze uzależnieni są od wywozu do krajów trzecich. Jak wyjaśniono powyżej, wywóz ten dokonuje się po znacznie niższych cenach niż wywóz do Wspólnoty.

(136) W powyższym kontekście rynek wspólnotowy w porównaniu z innymi rynkami wywozowymi wydaje się być pod względem cen atrakcyjny dla rosyjskich producentów eksportujących. Na tej podstawie można rozsądnie przewidywać, że w przypadku uchylecia środków znaczna część wywozu do krajów trzecich zostałaby skierowana na rynek wspólnotowy. Względna bliskość rynku wspólnotowego, w porównaniu do innych rynków eksportowych poza krajami WNP, także sprawia, że rynek wspólnotowy jest atrakcyjniejszy i mogłaby spowodować przekierowanie do Wspólnoty obecnego rosyjskiego wywozu do krajów trzecich.

⁽¹⁾ Zbiór orzeczeń Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości 1999, s. II-03291.

- (137) Jedna ze stron stwierdziła, że rynek wspólnotowy w pewnym stopniu stracił swoją atrakcyjność dla rosyjskich producentów. Wskazała także, że po rozszerzeniach UE w 2004 i 2007 r. potrzeby rynku wspólnotowego będą w większym niż wcześniej stopniu zaspokajane przez producentów wspólnotowych. Dodatkowo uważa ona, że niektóre państwa członkowskie zaczęły ograniczać stosowanie AA. Te argumenty należało odrzucić. Efekt ograniczonego stosowania miałby jednakowy wpływ na producentów wspólnotowych i rosyjskich. Samowystarczalność rynku wspólnotowego mogła wzrosnąć po rozszerzeniach 2004 i 2007 r., także ponieważ nowe państwa członkowskie zaczęły korzystać z istniejącego cła antydumpingowego. Rzeczywiście przywóz z Rosji zmniejszył się między 2005 r. i ODPW. Niemniej, mimo domniemanej samowystarczalności w tym samym okresie, ceny we Wspólnocie wzrosły. Tendencja ta wynikała z radykalnego wzrostu kosztów produkcji (koszt gazu). Przemysł wspólnotowy mógł częściowo zneutralizować wzrost kosztów jedynie dzięki efektom zastosowanych środków antydumpingowych. Z kolei z powodu wysokiego poziomu cen rynek wspólnotowy powinien być bardzo atrakcyjny dla producentów rosyjskich, którzy uzyskują znacznie niższe ceny zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach eksportowych krajów trzecich.
- (138) Stwierdzono, że producenci wspólnotowi są coraz mniej narażeni na domniemaną różnicę w cenach gazu. Wskazano również, że w badanym okresie producenci wspólnotowi dokonują przywozu coraz większych ilości taniego amonu i w konsekwencji są mniej zależni od gazu. W niektórych przypadkach stwierdzono też, że producenci wspólnotowi mogą nabywać gaz ziemny na korzystniejszych niż w Waidhaus warunkach. Twierdzenia te były bezpodstawne. Mimo wzrostu przywozu amonu w toku dochodzenia nie wykazano znaczącego wzrostu produkcji AA. Główna część przywozu amonu była najwyraźniej używana w innych celach. W ramach dochodzenia nie wykryto też żadnych znaczących, korzystniejszych niż w Waidhaus warunków. Opisana wyżej różnica w poziomach cen gazu nadal jest bardzo znacząca i ma duży wpływ na wspomniane wyżej koszty, a zatem także na poziom cen. Stwarza to sytuację, w której poziom cen we Wspólnocie będzie w przewidywalnej przyszłości strukturalnie atrakcyjniejszy dla rosyjskich eksporterów.
- (139) Aby zwiększyć swój udział w rynku powszechnie używanego produktu, w którego przypadku warunki cenowe są najistotniejszym czynnikiem, rosyjscy eksporterzy będą najprawdopodobniej konkurować ceną. Jak wspomniano powyżej, szereg faktów wskazuje na prawdopodobieństwo ustalenia przez rosyjskich eksporterów cen eksportowych na bardzo niskim poziomie. Biorąc pod uwagę, że nawet przy zastosowanych środkach ma miejsce pewne podcięcie cenowe, w perspektywie prawdopodobnego spadku cen podcięcie to mogłoby się jedynie zwiększyć.
- (140) Dodatkowo podkreśla się, że producenci rosyjscy (w zakresie w jakim korzystają oni z różnic cen) mogą z powodzeniem prowadzić wywóz AA do Wspólnoty po bardzo niskich, dumpingowych cenach i nadal osiągać na tym wywozie duży zysk. Także ten czynnik zwiększa atrakcyjność rynku wspólnotowego dla rosyjskich producentów, nawet w przypadku bardzo niskich cen eksportowych.
- (141) Na podstawie powyższych stwierdzeń można uznać za prawdopodobne, że w przypadku uchylecia środków duże dodatkowe ilości wyprodukowanego w Rosji AA będą wywożone do Wspólnoty (w wyniku wykorzystania wolnych mocy produkcyjnych i/lub przekierowania istniejącego wywozu) po cenach dumpingowych, które znacznie podcinają ceny stosowane przez przemysł wspólnotowy.
- 4.3. *Prawdopodobny wpływ przewidywanych wielkości wywozu i cen na przemysł wspólnotowy w przypadku uchylecia środków*
- (142) W obliczu stwierdzonego powyżej prawdopodobieństwa znacznego wzrostu wielkości wywozu z Rosji na rynek wspólnotowy po powodujących podcięcie cenowe cenach dumpingowych przemysł wspólnotowy musiałby najprawdopodobniej znacznie obniżyć ceny sprzedaży, by zachować swoich klientów. Jest to szczególnie prawdopodobne ze względu na fakt, że ceny AA są niestabilne i znaczący wpływ może mieć na nie wielkość przywozu po cenach dumpingowych, podcinających ceny przemysłu wspólnotowego. W rezultacie zyski znacząco by się zmniejszyły.
- (143) Biorąc pod uwagę korzystne warunki rynkowe odzwierciedlone w niektórych wskaźnikach w 2006 r. i w ODPW, należy zauważyć, że odegrały one istotną rolę w utrzymaniu cen na wysokim poziomie, obok zastosowanych środków antydumpingowych. W tym okresie niekorzystny ogólnoswiatowy stosunek podaży do popytu w połączeniu ze wzrostem kosztów produkcji (ceny gazu) doprowadziły do wysokich cen wszystkich nawozów azotowych. Azotan amonu, podobnie jak inne nawozy azotowe, jest towarem, którego ceny zależą od wielu czynników, począwszy od zmiennych cen gazu mających znaczny wpływ na podaż jako najważniejszy element kosztów, po warunki pogodowe, zbiory i poziom zapasów ziarna wpływające na wyższy lub niższy popyt. Na rynku wspólnotowym, w szczegółowym ujęciu, przewiduje się, że popyt na AA będzie w nadchodzących latach nieznacznie spadać. Jest faktem, że już w badanym okresie łączna

konsumpcja wykazała trend spadkowy. Mając na względzie fakt, że rosyjskie praktyki cenowe znacząco podcinały ceny przemysłu wspólnotowego, prawdopodobny wzrost przywozu z Rosji zmusi przemysł wspólnotowy bądź do znaczącego obniżenia cen, a co za tym idzie, ograniczenia zysków, bądź też spowoduje utratę znaczącego udziału w rynku, a przy tym dochodów. Taka sytuacja może też doprowadzić do obu tych scenariuszy. Udany proces restrukturyzacyjny przemysłu wspólnotowego prawdopodobnie mógłby jedynie częściowo zrównoważyć wspomniany prawdopodobny spadek cen, zagrożony natomiast byłby cały proces poprawy sytuacji. Dlatego też prawdopodobnym skutkiem uchylecia środków byłoby pogorszenie się ogólnych wyników przemysłu wspólnotowego.

4.4. Wniosek dotyczący prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody

- (144) Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że wygaśnięcie środków spowodowałoby prawdopodobnie znaczny wzrost przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie, po cenach dumpingowych, które podcinałyby ceny przemysłu wspólnotowego. Najprawdopodobniej rozpoczęłoby to niżkowy trend cenowy na rynku, wywierając przewidywany negatywny wpływ na sytuację gospodarczą przemysłu wspólnotowego. Fakt ten utrudniłby w szczególności poprawę sytuacji finansowej, którą częściowo osiągnięto w badanym okresie, prowadząc do prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody.

E. INTERES WSPÓLNOTY

1. Uwagi wstępne

- (145) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy utrzymanie istniejących środków antydumpingowych zaszkodzi interesom Wspólnoty jako całości. Ustalenie interesu Wspólnoty polegało na ocenie poszczególnych interesów wchodzących w grę.
- (146) Należy przypomnieć, że w pierwotnym dochodzeniu wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Wspólnoty. Również fakt, że obecne dochodzenie jest przeglądem, a więc analizowaniem sytuacji, w której środki antydumpingowe już zastosowano, umożliwia ocenę jakiegokolwiek niewłaściwego oddziaływania aktualnie stosowanych środków antydumpingowych na zainteresowane strony.
- (147) Na tej podstawie zbadano, czy pomimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji szkodliwego dumpingu istnieją szczególnie ważne wskazania mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie obecnych środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

- (148) Przemysł wspólnotowy udowodnił, iż jest przemysłem strukturalnie rentownym. Potwierdza to stosunkowo pozytywny rozwój jego sytuacji gospodarczej w badanym okresie. Przemysł wspólnotowy utrzymał zapewniające rentowność marże zysku, mimo rosnących kosztów produkcji (szczególnie cen gazu) i był zdolny w badanym okresie do zwiększenia swojego udziału w rynku.
- (149) Można zatem oczekiwać, że przemysł wspólnotowy będzie nadal korzystał ze stosowanych aktualnie środków i poprawi swoją sytuację, utrzymując i stabilizując rentowność. Jeżeli środki nie zostałyby utrzymane, prawdopodobne jest, że pojawi się zwiększony przywóz po cenach dumpingowych z kraju, którego dotyczy postępowanie, wyrządzając szkodę przemysłowi wspólnotowemu poprzez wywieranie nacisku na obniżanie cen sprzedaży, a to z kolei może zagrozić jego obecnie dobrej sytuacji finansowej.

3. Interes importerów

- (150) Jak wspomniano w motywie 23, żaden z niepowiązanych importerów pochodzących z kraju, którego dotyczy postępowanie, nie współpracował w ramach dochodzenia.
- (151) Należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach ustalono, iż wpływ wprowadzenia środków nie będzie znaczący, ponieważ zasadniczo importerzy nie prowadzą handlu wyłącznie AA, lecz w znacznym stopniu również innymi nawozami. Uchylenie środków antydumpingowych zastosowanych do innych nawozów może jedynie utrwalić istniejącą sytuację. W tym kontekście środki antydumpingowe obowiązujące względem przywozu moczniaka pochodzącego z Rosji, a także z Białorusi, Chorwacji, Libii i Ukrainy zostały zniesione, odpowiednio, w sierpniu 2007 r. i w marcu 2008 r. ⁽¹⁾. Niżkowy trend, obserwowany w badanym okresie w przywozie z kraju, którego dotyczy postępowanie, prowadzi do wniosku, że niektórzy importerzy mogli rzeczywiście odczuć negatywne konsekwencje wprowadzenia środków. Niemniej wobec braku współpracy ze strony importerów i co za tym idzie – braku przekonujących dowodów pozwalających ocenić istotny niekorzystny wpływ, uznano, że nie ma powodów, które w sposób przekonujący przemawiałyby przeciwko utrzymaniu istniejących środków antydumpingowych.
- (152) Nie ma wiarygodnych informacji wskazujących na to, że utrzymanie środków może w sposób znaczący niekorzystnie wpływać na importerów lub przedsiębiorstwa handlowe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 31.7.2007, s. 4 i Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 33.

4. Interes użytkowników

- (153) Użytkownikami AA są rolnicy we Wspólnocie. Niektóre stowarzyszenia rolników zgłosiły uwagi, stwierdzając, że dochody rolników są pod presją wzrastających w ciągu ostatnich lat cen nawozów, obniżających się cen produktów końcowych oraz z powodu przepisów w zakresie ochrony środowiska, które zwiększają obciążenie kosztami. Twierdzenia te jednak nie były uzasadnione.
- (154) EFMA przedstawiła istotne dowody agronomiczne i gospodarcze wykazujące, iż AA stanowi niewielką część kosztów produkcji ponoszonych przez rolników. Stwierdzono więc, że zważywszy na wszystkie elementy, obecnie obowiązujące środki nie wywarły istotnego negatywnego wpływu na ich sytuację gospodarczą oraz że dalsze stosowanie środków nie wpłynie negatywnie na interesy finansowe rolników.

5. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

- (155) Zważywszy na powyższe ustalenia, uznano, że nie ma żadnych istotnych powodów przemawiających przeciwko utrzymaniu obecnych środków antydumpingowych.

F. ZOBOWIĄZANIA

- (156) W następstwie wniosku złożonego przez OJSC Acron i OJSC Dorogobuzh, członków „Acron” Holding Company, dnia 19 grudnia 2006 r. ⁽¹⁾ Komisja wszczęła częściowy przegląd okresowy. Wyniki tego przeglądu okresowego zostały zawarte w rozporządzeniu Rady (WE) nr 236/2008 ⁽²⁾. W trakcie przeglądu okresowego Acron wyraził zainteresowanie złożeniem zobowiązania cenowego, lecz nie przedstawił odpowiednio udokumentowanej propozycji w terminie wyznaczonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Niemniej, zgodnie z motywami 56 i 57 wspomnianego powyżej rozporządzenia Rady, Rada uznała, że Acron w drodze wyjątku powinien mieć prawo do uzupełnienia swojego zobowiązania w ciągu 10 dni od wejścia w życie rozporządzenia, ze względu na złożoność materii, a mianowicie: 1) wahania ceny produktu objętego postępowaniem, które mogą wymagać pewnych form indeksacji ceny minimalnej, w sytuacji gdy wahań ceny nie można w wystarczającym stopniu wytłumaczyć kluczowymi czynnikami kosztotwórczymi; oraz 2) szczególną sytuację rynkową produktu objętego postępowaniem. Po publikacji rozporządzenia (WE) nr 236/2008 i w terminie określonym w tym rozporządzeniu Acron przedstawił możliwe do przyjęcia zobowiązanie cenowe zgodne z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (157) W trakcie częściowego przeglądu okresowego rozpoczętego dnia 30 listopada 2005 r. ⁽³⁾ Eurochem zaproponował możliwe do przyjęcia zobowiązania cenowe zgodne z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (158) Komisja decyzją 2008/577/WE ⁽⁴⁾ przyjęła proponowane zobowiązania. Decyzja ta określa w sposób bardziej szczegółowy powody przyjęcia tych zobowiązań. Rada uznaje, że złożone zobowiązania usuwają wyrządzającą szkodę wpływ dumpingu oraz ograniczają w wystarczającym stopniu ryzyko obejścia środków.
- (159) Aby Komisja i organy celne nadal mogły skutecznie monitorować wypełnianie zobowiązań przez przedsiębiorstwa, gdy odpowiednim organom celnym składany jest wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła antydumpingowego uzależnione jest od: (i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku; (ii) spełnienia warunku, że przywożone produkty zostały wytworzone, dostarczone i zafakturowane bezpośrednio przez wspomniane przedsiębiorstwa do pierwszego, niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz (iii) spełnienia warunku, że towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku gdy warunki przedstawione powyżej nie są spełnione, odpowiednie cło antydumpingowe jest należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

- (160) W przypadku gdy Komisja wycofa, na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie z uwagi na naruszenie, odnosząc się do konkretnych transakcji, oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, powstanie długu celnego ma miejsce w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.
- (161) Importerzy powinni być świadomi, że istnieje możliwość powstania długu celnego w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, co stanowi zwykłe ryzyko handlowe, jak opisano w motywach 159 i 160, nawet jeżeli zobowiązanie przedstawione przez wytwórcę, od którego bezpośrednio lub pośrednio nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję.
- (162) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia podstawowego organy celne powinny niezwłocznie informować Komisję za każdym razem, gdy stwierdzą oznaki naruszenia zobowiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 19.12.2006, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 300 z 30.11.2005, s. 8.

⁽⁴⁾ Zob. 43 s. niniejszego Dziennika Urzędowego.

(163) Z powodów określonych powyżej zobowiązania przedstawione przez Eurochem i Acron zostają uznane za możliwe do przyjęcia przez Komisję, a Eurochem i Acron zostały poinformowane o podstawowych faktach, ustaleniach i zobowiązaniach, na których oparta jest zgoda.

(164) W przypadku naruszenia zobowiązania lub wycofania się z niego, lub w przypadku wycofania przez Komisję przyjęcia tego zobowiązania automatycznie stosuje się cło antydumpingowe nałożone przez Radę zgodnie z art. 9 ust. 4 na mocy art. 8. ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

G. PRZEPISY KOŃCOWE

(165) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie istniejących środków w odniesieniu do przywozu z Rosji oraz zmianę ich poziomu w przypadku, gdy ma to uzasadnienie. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag i wniosków dotyczących ujawnionych informacji. Nie otrzymano żadnych uwag, które mogłyby stanowić podstawę do zmiany powyższych wniosków.

1. Przegląd okresowy ograniczony do Eurochemu

(166) W świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do dumpingu i trwałego charakteru zmiany okoliczności indywidualne stawki cła antydumpingowego nałożone na przywóz produktu objętego postępowaniem w odniesieniu do Eurochemu powinny zostać zmienione, aby odzwierciedlić nowy ustalony margines dumpingu.

(167) Ponieważ ustalony poziom dumpingu jest niższy od marginesu szkody określonego w poprzednim dochodzeniu, stawka cła powinna zostać ustalona na poziomie dumpingu.

(168) Ponieważ w pierwotnym dochodzeniu cło zostało nałożone w formie określonej kwoty za tonę, powinno ono zostać nałożone w takiej samej formie w wyniku obecnego dochodzenia. W związku z powyższym stawka cła wynosi 32,82 EUR/tonę. Cło powinno być stosowane, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 945/2005, proporcjonalnie do zawartości AA oraz innych substancji śladowych i składników odżywczych w przypadku wieloskładnikowych nawozów azotanowo-amonowych o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy.

(169) Pomimo że stawka ta została ustalona na podstawie danych pochodzących z NAK Azot, zgodnie z powyższym motywem 30, będzie ona stosowana wobec całej sprzedaży Eurochemu, bez względu na to, w jakiej powiązanej fabryce dany produkt został wytworzony.

2. Przegląd wygaśnięcia

(170) Środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu AA pochodzącego z Rosji powinny zostać utrzymane zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

3. Uwaga końcowa

(171) Biorąc pod uwagę, że obaj eksporterzy w kontekście częściowych przeglądów okresowych mieli możliwość złożenia zobowiązań, szczególna uwaga zostanie zwrócona na wszczynanie, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, przeglądów okresowych i na analizę przysyłanych zobowiązań, o ile Komisja otrzyma wystarczające dowody, iż takie przeglądy są uzasadnione.

H. CŁA

(172) Mając na uwadze wnioski dotyczące kontynuacji dumpingu, prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody oraz interesu Wspólnoty, należy utrzymać w mocy środki antydumpingowe względem przywozu AA pochodzącego z Rosji, aby zapobiec ponownemu wystąpieniu szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu przez przywóz po cenach dumpingowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych na przywóz nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, objętych kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91, pochodzących z Rosji od producenta Open Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „Eurochem” zostaje niniejszym zakończony, a art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 658/2002 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego jest wyrażona jako stała kwota, jak podano poniżej:

a) dla Open Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „Eurochem”, członka grupy przedsiębiorstw Eurochem (Moskwa, Rosja), w odniesieniu do towarów wyprodukowanych przez powiązane przedsiębiorstwo JSC NAK Azot (Nowomoskowsk, Rosja) oraz powiązane przedsiębiorstwo JSC Nevinka Azot (Niewinnomyssk, Rosja) i sprzedawanych przez Eurochem Trading GmbH (Zug, Szwajcaria) pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie (dodatkowy kod TARIC A522):

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Staća kwota cła (EUR za tonę)
— Azotan amonu inny niż w roztworze wodnym	3102 30 90	—	32,82
— Mieszanki azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami niebędącymi nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy	3102 40 90	—	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 29 00	10	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 60 00	10	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 90 00	10	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, niezawierające fosforu ani potasu	3105 10 00	10	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 10 00	20	31,84
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 10 00	30	30,85
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 10 00	40	29,87
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 10 00	50	28,88
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 20 10	30	31,84
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 20 10	40	30,85
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 20 10	50	29,87

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stala kwota cła (EUR za tonę)
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 20 10	60	28,88
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 nieprzekraczającej 3 % masy	3105 51 00	10	31,84
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 51 00	20	30,85
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 51 00	30	29,87
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 51 00	40	29,41
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 nieprzekraczającej 3 % masy	3105 59 00	10	31,84
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 59 00	20	30,85
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 59 00	30	29,87
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 59 00	40	29,41
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 90 91	30	31,84
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 90 91	40	30,85
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 90 91	50	29,87
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 90 91	60	28,88

b) dla wszystkich innych przedsiębiorstw (dodatkowy kod TARIC A999):

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stała kwota cła (EUR za tonę)
— Azotan amonu inny niż w roztworze wodnym	3102 30 90	—	47,07
— Mieszanki azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami niebędącymi nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy	3102 40 90	—	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 29 00	10	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 60 00	10	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 90 00	10	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, niezawierające fosforu ani potasu	3105 10 00	10	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 10 00	20	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 10 00	30	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 10 00	40	42,83
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 10 00	50	41,42
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 20 10	30	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 20 10	40	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 20 10	50	42,83

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stala kwota cła (EUR za tonę)
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ i zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 20 10	60	41,42
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ nieprzekraczającej 3 % masy	3105 51 00	10	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 51 00	20	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 51 00	30	42,83
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 51 00	40	42,17
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ nieprzekraczającej 3 % masy	3105 59 00	10	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 59 00	20	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 59 00	30	42,83
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 59 00	40	42,17
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 90 91	30	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 90 91	40	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 90 91	50	42,83
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 90 91	60	41,42”

Artykuł 2

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz pochodzących z Rosji nawozów stałych o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, objętych kodami CN 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 i ex 3105 90 91.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego jest wyrażona jako stała kwota, jak podano poniżej:

a) dla Open Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „Eurochem”, członka grupy przedsiębiorstw Eurochem (Moskwa, Rosja), w odniesieniu do towarów wyprodukowanych przez powiązane przedsiębiorstwo JSC NAK Azot (Nowomoskowsk, Rosja) oraz powiązane przedsiębiorstwo JSC Nevinka Azot (Niewinnomyssk, Rosja) i sprzedawanych przez Eurochem Trading GmbH (Zug, Szwajcaria) pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie (dodatkowy kod TARIC A522):

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stać kwota cła (EUR za tonę)
— Azotan amonu inny niż w roztworze wodnym	3102 30 90	—	32,82
— Mieszanki azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami niebędącymi nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy	3102 40 90	—	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 29 00	10	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 60 00	10	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 90 00	10	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, niezawierające fosforu ani potasu	3105 10 00	10	32,82
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 10 00	20	31,84
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 10 00	30	30,85
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 10 00	40	29,87
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 10 00	50	28,88
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 20 10	30	31,84

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stać kwota cła (EUR za tonę)
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 20 10	40	30,85
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 20 10	50	29,87
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 20 10	60	28,88
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 nieprzekraczającej 3 % masy	3105 51 00	10	31,84
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 51 00	20	30,85
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 51 00	30	29,87
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 51 00	40	29,41
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 nieprzekraczającej 3 % masy	3105 59 00	10	31,84
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 59 00	20	30,85
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 59 00	30	29,87
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 59 00	40	29,41
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 90 91	30	31,84
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 90 91	40	30,85

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Staća kwota cła (EUR za tonę)
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 90 91	50	29,87
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 90 91	60	28,88

b) Dla wszystkich innych przedsiębiorstw (dodatkowy kod TARIC A999):

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Staća kwota cła (EUR za tonę)
— Azotan amonu inny niż w roztworze wodnym	3102 30 90	–	47,07
— Mieszanki azotanu amonu z węglanem wapnia lub innymi nieorganicznymi substancjami niebędącymi nawozami, o zawartości azotu przekraczającej 28 % masy	3102 40 90	–	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 29 00	10	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 60 00	10	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy	3102 90 00	10	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy, niezawierające fosforu ani potasu	3105 10 00	10	47,07
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 10 00	20	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 10 00	30	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 10 00	40	42,83
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i/lub zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 10 00	50	41,42

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Stala kwota cła (EUR za tonę)
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 20 10	30	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 20 10	40	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 20 10	50	42,83
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 i zawartości potasu wyrażonej w postaci K_2O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 20 10	60	41,42
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 nieprzekraczającej 3 % masy	3105 51 00	10	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 51 00	20	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 51 00	30	42,83
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 51 00	40	42,17
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 nieprzekraczającej 3 % masy	3105 59 00	10	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 59 00	20	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P_2O_5 równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 59 00	30	42,83

Opis produktu	Kod CN	Kod TARIC	Staća kwota cła (EUR za tonę)
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości fosforu wyrażonej w postaci P ₂ O ₅ równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 10,40 % masy	3105 59 00	40	42,17
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O nieprzekraczającej 3 % masy	3105 90 91	30	45,66
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 3 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 6 % masy	3105 90 91	40	44,25
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 6 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 9 % masy	3105 90 91	50	42,83
— Nawozy stałe o zawartości azotanu amonu przekraczającej 80 % masy oraz zawartości potasu wyrażonej w postaci K ₂ O równej 9 % masy lub większej, ale nieprzekraczającej 12 % masy	3105 90 91	60	41,42

3. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna została proporcjonalnie obniżona w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾, wysokość cła antidumpingowego, o którym mowa w ust. 2, jest pomniejszona o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu obniżeniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

4. Niezależnie od ust. 1 ostateczne cło antidumpingowe nie ma zastosowania wobec przywożonych towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 3.

5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 3

1. Przywożone towary zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowane przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji 2008/577/EC, z uwzględnieniem zmian, są zwolnione z cła antidumpingowego nałożonego zgodnie z art. 2, pod warunkiem że:

— są one wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie, oraz

— takim przywożonym towarom towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku do niniejszego rozporządzenia, oraz

— towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu:

— zawsze, gdy w odniesieniu do przywożonych towarów określonych w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony jeden lub więcej warunków wymienionych w tym ustępie, lub

— gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem lub decyzją, które odnoszą się do konkretnych transakcji, i stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 lipca 2008 r.

W imieniu Rady

C. LAGARDE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży do Wspólnoty produktów w ramach zobowiązania powinny być wskazane następujące elementy:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM, KTÓRE SĄ OBJĘTE ZOBOWIĄZANIEM”.
  2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową.
  3. Numer faktury handlowej.
  4. Data wystawienia faktury handlowej.
  5. Dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary wymienione na fakturze przechodzą odprawę celną na granicy Wspólnoty.
  6. Dokładny opis towarów, zawierający:
    - numer kodu produktu (PCN) używany do celów zobowiązania,
    - pełny opis słowny towarów odpowiadający danemu PCN,
    - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
    - kod TARIC,
    - ilość (należy podać w tonach).
  7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
    - cena za tonę,
    - obowiązujące warunki płatności,
    - obowiązujące warunki dostawy,
    - całkowite upusty oraz zniżki.
  8. Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową, załączoną do towarów będących przedmiotem zobowiązania.
  9. Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, wystawiającego fakturę handlową oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że sprzedaż na bezpośredni wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów ujętych w niniejszej fakturze jest dokonywana w zakresie i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2008/577/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.
-